

အငွေကဘူး

သေတေပန်တည်သေတရားတော်
(၆-၁၂၆၀)

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာထေရ် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍာတ နိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရား
ဟောကြားတော်မူသော သစ္ာ (၄)ပါးတရားတော် အမှတ်စဉ်(၃၃)မှ
ထုတ်နှုတ်ပုံနိပ်ပါသည်။

မိုးကုတ်ဝိပသာအဖွဲ့ချုပ်က
ဤစာအုပ်ကို ရိုက်နိုပ်ထုတ်ဝေပါသည်။

အမှတ် ၈၂၊ နတ်မောက်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့

တွင် ရနိုင်ပါသည်။

ဖုန်း - ၅၄၁၆၆၀၊ ၇၂၅၃၂

အောင်ကာဘီလူး
ဓမ္မဘတာပနိတည်ဓသာတရားဓတ်

(၆ . ၁၂ . ၆၀)

ထတ်ဝေသူ - ဉီးအောင်ချိ (မြ-၀၈၃၁)၊ မိုးကုတ် ဂိပသုနာ
 တရားစဉ်နှင့်လုပ်ငန်းစဉ်ပြန်ဗွားရေးအဖွဲ့ချုပ်၊
 အမှတ် (၈၂)၊ နတ်မောက်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - (၁၆/၉၄) (၈)။

ပုံနှိပ်သူ - ဉီးဝင်းအောင် (မြ-၀၅၁၃၁)
 သန်းထိက်ရတနာပုံနှိပ်တိက်၊
 အမှတ် (၈၄)၊ လမ်း (၅၀)။
 ဗုံး - ၂၉၇၆၇၄

အာဇာပြုကာဘီလူး
သောတာပန်တည်ဓသာတရားဓတ်

(၆ - ၁၂ - ၆၀)

တရားနာကြတဲ့ ဒကာ-ဒကာမတွေမှာ ဘယ်သူဦးစီးပြီး
လာနိုင်ကြတယ်ဆိတာ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဝေဖန်ကြရတယ်နော်
... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် နေ့တိုင်း ဆရာဘုန်းကြီးကလဲ ဆုံးမတယ်။
ဒကာ-ဒကာမ တွေကလဲ လာနိုင်ကြတယ်။ ဘယ့်နှယ်ကြောင့်
လာနိုင်ကြပါလိမ့်မတုံး ဆိုလို့ရှိရင် သဒ္ဓါတရားကြောင့်လို့ ဖြေ
ရမှာပဲ ... (မှန်ပါဘုရား)။

သဒ္ဓါတရားကြောင့် လာနိုင်ကြတယ်ဆိုတော့ ဒီသဒ္ဓါ
တရားသည် ဒကာ-ဒကာမတို့အား ဘယ်လိုများ ရွက်ဆောင်
ပါလိမ့်မလဲ၊ ငါတို့ နေ့တိုင်းနာလိုတဲ့ သဒ္ဓါတရားတွေ ပေါ်
နေတယ်။ ဒီသဒ္ဓါ တရားသည်ကား ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် သဒ္ဓါ
တရားဆိုတဲ့ ဝမ်းထဲမှာပေါ်တဲ့ ပရမတ်သည် ငါတို့အား ဘယ်
လို့ ရွက်ဆောင်ပါလိမ့်မလဲလို့ ဒကာကြွယ်တို့ မေးစရာ
အကြောင်းရှိတယ် ... (မှန်ပါ!)၊ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်
ကြီးက သဒ္ဓါယ် တရတိ ဉာဏ်တဲ့။ အာဇာပြုကာဘီလူးကို ဟော
တယ် ... (မှန်ပါ!)၊ သဒ္ဓါယ်-သဒ္ဓါ တရားဖြင့်ပါ ငါဘုရား
ဟောတော်မူတဲ့ တရားကို ယုံကြည်ကိုးစား အားထားသဖြင့်၊
ဉာဏ်-ဉာဏ်ကို၊ တရတိ ကူးမြောက်နိုင်၏လို့ ဟောတော်
မူလိုက်တယ်။ ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒေဝါတိုင်း တရားနာ လာနိုင်ကြ
တာသည်၊ သခ္စာတရားကြောင့် လာနိုင်ကြတယ် ... (မှန်ပါ)၊
ဒီသခ္စာတရားက ဘာကို စွက်ဆောင်ပါလိမ့်မလဲလို့ မေးတဲ့
အခါကျတော့ ဒီဇွာယဆိုတဲ့ တရားက ဒီနှီး-သယုပါပဲတဲ့
ဒီနှီးတည်းဟူသော ပဲသယကို လွန်မြောက်နိုင်တယ်ဆိုတော့
ဒီသခ္စာတရား တစ်လုံးတည်းနဲ့လဲ ဒကာ-ဒကာမတို့ အပါယ်
လေးပါး တံခါးပိတ်ပါတယ် ... (မှန်ပါ)၊ ဘာကြောင့် ပိတ်ပါ
လိမ့်မတိုးဆိုတော့ ဒီနှီးကြောင့် အပါယ် သွားရတာကိုး။ သခ္စာ
တရားဆိုတာက ယုံကြည်တာ ... အဲဒီ ယုံကြည်မှ တရား
တစ်လုံးကြောင့် ဒီဇွာယဆိုတဲ့ သွေ့ယ် သံသရာကြီးကို (၅)၊
အပယ်လေးပါး ရောက်စေတတ်တဲ့ ဒီနှီးတရားကြီးကို လွန်
မြောက် ကျော်သွားနိုင်တယ်ဆိုတာ မှတ်ထားရမယ် ... (မှန်
ပါဘူရား)။

ပြော် ... ဒါဖြင့် တို့တရားနာတဲ့ သခ္စာတရား၊ တို့
တရားအားထဲတ်တဲ့ သခ္စာတရား၊ တို့တရားနဲ့သွင်းတဲ့
သခ္စာတရားသည် ဘာမှ ကျေးဇူးဥပကာရ မရှိဘူးလို့၊ ဒီလို့
မယူဘဲနဲ့ အပါယ်လေးပါး တံခါးပိတ်တဲ့ သောတာပတ္တိမဂ်ကို
ဖြစ်စေနိုင်တယ်ဆိုတာ ယုံကြည်ရမယ် ... (မှန်ပါ)၊ ဒကာ-
ဒကာမတွေ သောတာပတ္တိမဂ်ကို ဖြစ်စေနိုင်တယ် ဆိုတာ
သေသေချာချာ ယုံကြည်ကြပါနော် ... (မှန်ပါဘူရား)။

ကိုင်း ... ဒါဖြင့် ဒီတရားက သခ္စာကလေးတစ်လုံးက

ဘုရားကြီးကျယ် လှချည်လားလို့ ဒကာ-ဒကာမတွေက
အထင်ရောက်မှာ စိုးသောကြောင့် သေသေရာရာ ရှင်းပြီးပြ
တော့မှ သခ္စာတရားက တရာတိပြုယ် ဆိုတဲ့အတိုင်း သခ္စာ
တရားဖြင့် သယမှလွန်မြောက်နိုင်၏ ဆိုသဖြင့် ဒကာ-
ဒကာမတွေကို ဘုန်းကြီးများက အားထုတ်ခိုင်းတယ်၊ ဟေ့ ...
မင်းတို့ စိတ်ကလေးတွေ ဖြစ်ပျက်ရွှေကြ၊ ဖြစ်ပျက်ရွှေဟေ့
ဆိုတော့ သော် ... တို့ကို ဆရာသမားကလဲ တိုက်တွန်းပြော
ကြားတယ်၊ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြှတ်ကြီးကလဲ စိတ္တာ-
နှပသသနာရယ်လို့ စိတ်ကိုရှုရမယ်လို့ ဟောထားတယ်၊ တို့
တော့ဖြင့် ယုံယုံကြည်ကြည် လုပ်မှပဲဆိုတော့ အလုပ်ကို မလုပ်
ဖြစ်ကြဘူးလား ... (လုပ်ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

သော် ... စိတ်ကလေးတွေ၏ ဖြစ်ပျက်ကို ဒကာ-
ဒကာမတွေက ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ အားထုတ်ဖြစ်ကြတယ်။
ဝေဇာနှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ ဝေဇာတရားလေးတွေက ဖြစ်ပျက်
ပုံကို ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ကြီးစားပြီး အားထုတ်ကြတာ
သခ္စာတရား ပြဋ္ဌာန်းနေတယ်ဆိုတာ ပေါ်လာတယ် ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဤကဲ့သို့ အားထုတ်တော့ ဒကာ-ဒကာမတို့ ဘယ်တရား
ကြောင့် အားထုတ်ဖြစ်ပါလိမ့်မတဲ့ ဆိုတော့ ဆရာသမား ဟော
ကြားရှုက်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘုရားဟောကြားရှုက်ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ယုံကြည်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အားထုတ်

ဖြစ်ပါတယ် ... (မှန်ပါ)၊ ယုံကြည်တာ ဘာပါလိမ့်မလဲလို့မေးရင် ဘယ့်နှယ်ပြောကြပါမလဲ ... (သဒ္ဓါတရားပါဘုရား)။

အဲဒီ သဒ္ဓါတရားကြောင့် ခင်များတို့ပဲ စဉ်းစားကြည်ပါတော့၊ ရူဖန်များလာတဲ့ အခါကျတော့ ဒီစိတ်ကလေးတွေ၏ ဖြစ်ပုံကလေးတွေ၊ ပျက်ပုံကလေးတွေ ပျတ်ကနဲ့ပေါ်လာပဲ၊ ပျတ်ကနဲ့ ပျက်သွားပုံကို ဒကာ-ဒကာမတွေက မမြင်ရဘူးလား ... (မြင်ရပါတယ်ဘုရား)။

သော် ... တရားဟောတဲ့အတိုင်း ဆရာဘုန်းကြီးက မြင်လိမ့်မယ် ဆိုတဲ့အတိုင်း အားထုတ်ကြတဲ့အတွက် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ-ဒကာမတွေမှာ မြင်ရပါတယ် ... (မှန်ပါ)၊ ဒါယုံကြည်ပြီး အားထုတ်လို့ မြင်တာမဟုတ်ဘူးလား ... (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ယုံကြည်ပြီး အားထုတ်လို့ သော် ... အနိစ္စ ကလေးတွေ မြင်ပြီဘုရား၊ ကိုယ့်စိတ်ကလေးတွေ ကိုယ့်သန္တာန်မှာ ပေါ်လိုက်ပျက်လိုက်၊ ပေါ်လိုက်ပျက်လိုက်နဲ့ စားချင်တဲ့ စိတ်ကလေးလ ပေါ်လာပြီး တော်တော်ကြာ မရှိပြန်ဘူး။ အိပ်ချင်တဲ့စိတ်ကလေး ပေါ်လာပြီး မရှိပြန်ဘူး၊ သံသယစိတ် ကလေး ပေါ်လာ၊ မရှိပြန်ဘူး၊ ပြန့်လွင့်တဲ့ စိတ်ကလေး ပေါ်လာပြီး မရှိပြန်ဘူးဆိုတာ နောက်က သိသိပေးစမ်းပါ ... (မှန်ပါ)။

ထိကဲ့သို့ သိသိပြီး ဒကာ-ဒကာမတွေက ပေးလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ မရှိတာက အနိစ္စ၊ သိတာကမရှိ ဖြစ်ပါတယ်။

မရှိတာက ... (အနိစ္တပါ); သီတာက ... (မဂ္ဂပါဘုရား)၊ သော် ... ဒါဖြင့် အနိစ္တမဂ္ဂနဲ့ တွဲဖြစ်တာဟာ ဒီအလုပ် ဘယ်သူ ကြောင့် တွဲဖြစ်ပါလိမ့်မတုံးဆိုတာ ဒကာ-ဒကာမတွေ စဉ်းစား ကြပေါ့၊ ဘယ်သူ၏ကြောင့် တွဲဖြစ်သွားသတုံး ... (သဒ္ဓိ ကြောင့် ပါဘုရား)၊ သဒ္ဓိတရား ယုံယုံကြည်ကည်နဲ့ ကြီးစားလိုက်တာနဲ့ တွဲဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာ မပေါ်လာသေးဘူးလား ... (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)။

တွဲဖြစ်သွားတော့ ဒီစိတ်ကလေးတွေက ဖြစ်လိုက်ပျက်လိုက် ဖြစ်လိုက်ပျက်လိုက်၊ အိပ်ချင်တဲ့ စိတ်ကလေး ပေါ်လာလိုက်ပျက်လိုက်လိုက်၊ သွားချင်တဲ့ စိတ်ကလေး ပေါ်လာလိုက်ပျက်လိုက်၊ သွားချင်တဲ့ စိတ်ကလေးဟာ ဖြစ်ရှုလိုက်တာနဲ့ မရှိပြန်ဘူး။ သွားချင်တဲ့ စိတ်ကလေးဟာ ဖြစ်ပြီးလျက်သွားတယ်လို့ သိလိုက်ပြန်ပြီ ... (မှန်ပါ)၊ သော် ... ဒီမိ၏ခန္ဓာဆိုတဲ့ ဝိဉာဏ်ကွဲခန္ဓာသည် ဖြစ်ပျက်ပါကလား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သွားတွေတဲ့ မဟုတ်ပါလား၊ ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့ အနိစ္တတွေချည်းပါကလား လို့ သိမသွားဘူးလား ... (သိသွားပါတယ်ဘုရား)။

သိသွားတော့ ဒီဋ္ဌဗိုသေးရဲလား ... (မရှိပါ)၊ ငါ့စိတ်ဟုတ်သေးရဲလား ... (မဟုတ်ပါ)၊ ငါ့ပစ္စည်းကော့ ... (မဟုတ်ပါ)၊ အဲဒီမှာ ငါပြုတ်သွားပြီ၊ ဒီဋ္ဌဗိုနဲ့နှင့်တော့သွား၊ စိတ်ထဲမှာ အရင်တုန်းကတော့ ငါ့စိတ်မစမ်းနဲ့ ငါ့စိတ်ဟာ အင်မတန်းကောင်းတယ် အစရှိသည်နဲ့ စိတ်ကို ငါထင်ပြီးသကာလနေတဲ့

တဲဒီဋ္ဌီဆိတဲတရားဟာ ဒကာ-ဒကာမတို့ ဖြစ်ပျက်မြင်တော့
ရှိသေးရဲလား ... (မရှိပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ အားထုတ်လိုက်တဲ့ အခါ
ကျတော့ ဖြစ်ပျက်မြင်တော့ အရင်တုန်းကတော့ ဖြစ်ပျက်ရယ်
လို့မသိဘူး၊ ငါ့စိတ်ပဲ၊ ငါ့အိပ်ချင်တာပဲ၊ ငါ့စားချင်တာပဲ၊ ငါ့
သံသယရှိတာပဲ ငါပြန့်လွင့်နေတယ်၊ ငါ့ ကုသိလ်လုပ်နေ
တယ်နဲ့ စိတ်ကိုငါချည့်း မစွဲဘူးလား ... (စွဲပါတယ် ဘုရား)။

အခုတော့ ဘုရားဟောတာ ယုံကြည်ပြီး သကာလ
ဒကာ-ဒကာမတွေက ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် ကြည့်စမ်းပါကွာ၊ မြှု-
မြှု ကြည့်စမ်းပါဆိုတော့ ဒကာ-ဒကာမတို့ မြှုရဲ့လား ...
(မမြှုပါဘုရား)၊ မမြှုတော့ ငါတွေ့သလား၊ အနိစ္စသာ တွေ့
သလား (အနိစ္စတွေ့ပါတယ်)၊ သြော် ငါမတွေ့ဘူး အနိစ္စသာ
တွေ့တော့တယ်ဆိုတာ ထင်ရှားတယ်နော် (မှန်ပါ)၊ ဒါဖြင့်
ငါ ပြုတ်မသွားဘူးလား ... (ပြုတ်ပါတယ်)၊ ငါဆိုတာ ဒီဇွာ
သဝလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ ... (မှန်ပါဘုရား)။

ငါဆိုတာ ဘာပါလိမ့် ... (ဒီဇွာသဝပါဘုရား)၊ ဒီဇွာသဝ
ဆိုတာ ဒီဇွာအာသဝပဲ၊ အဲဒီဒီဇွာအာသဝဆိုတဲ့ တရားကြီးသည်
ဒကာ - ဒကာမတို့ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ အားထုတ်လိုက်တဲ့
အခါကျတော့ အနိစ္စတွေ့သာ ဖြစ်ပြီးသကာလနေတော့ ငါမရှိ
ပါလား၊ ငါ့စိတ်ဆိုတာလဲ အပြောသာ ပြောကြတာပဲ၊ စင်စစ်
တော့ဖြင့် ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့ အနိစ္စတွေ့ပဲ တွေ့နေပါကလား၊ ဤ

ကဲ့သို့ ဒကာ-ဒကာမတွေက အနိစ္စတွေချည်း ယုယုကြည်
ကြည်နဲ့ လိုက်တော့ ဒကာသစ်တို့ ဒကာကြွယ်တို့ ဘာ
တွေတွေနေသလဲ ... (အနိစ္စတွေ တွေပါတယ်ဘုရား)။

အနိစ္စတွေပဲ တွေနေကြတယ်ဆိုတော့ အနိစ္စတွေကတည်း
က နိစ္စဖိဋ္ဌ ရှိသေးရဲလား ... (မရှိပါဘုရား)၊ ခိုင်တယ်၊ မြှု
တယ်ဆိုတဲ့ ဒီဋ္ဌ ရှိသေးရဲလား ... (မရှိပါဘုရား)၊ ဒီဒိဋ္ဌက
အသဝပါကလား ... (မှန်ပါ)၊ ဒီဋ္ဌသဝကိုးဗျာ၊ ငါထင်နေ
တာသည် ဒီဋ္ဌသဝပဲ ... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီဒိဋ္ဌသဝကြီးက ဒကာ-ဒကာမတွေ သန္တာန်မှာ
ဖြစ်ပျက်မြင်နေတဲ့အခါ ရှိသေးရဲလား ... (မရှိပါဘုရား)၊
ဘယ့်နှယ်ကြောင့် ဒီဒိဋ္ဌ စင်ပြေးပါလိမ့်မတုံးလို့၊ ဦးဘအန်း
မေးဖို့မလိုဘူးလား ... (လိုပါတယ်ဘုရား)၊ ဘုရားက ဟော
တော်မူတဲ့တရား၊ ဆရာသမားက ဟောတာကို ယုယုကြည်
ကြည်နဲ့ အားထုတ်လိုက်တာနဲ့ ဒီဋ္ဌကွာပြေးတာပဲ ... (မှန်ပါ)၊
ဒါဖြင့် ယုကြည်လို့ အားထုတ်ရင် ဒီဓာသဝ ပြုတ်တယ်လို့
မှတ်ကြ (မှန်ပါ)။

သြော် ... ဒါဖြင့် ဒကာ-ဒကာမတွေ သဒ္ဓါတရား
ကောင်းကောင်းနဲ့ ဒီအချိန်မှာဖြစ်စေ၊ အီမှုမှာဖြစ်စေ ကိုယ့်စိတ်
ကလေးကလဲ ထင်နေတဲ့ မူလပေါ်လာတဲ့ စိတ်ကလေးတွေ၊
စိတ်ကလေးတွေ ကြည့်ကြည့်ပေးတဲ့ အခါကျတော့ ပေါ်လာ
လိုက် ပျောက်သွားလိုက်၊ ပေါ်လာလိုက် ပျောက်သွားလိုက်။

ပေါ်လာလိုက် ပျောက်သွားလိုက် ဒါတွေချည်း မတွေ့ပေ
ဘူးလား ... (တွေ့ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါတွေတွေတဲ့ အခါကျလိုရှင်ဖြင့် ပြော် ... စိတ်လဲ
မဟုတ်ပါလား၊ အနိစ္စတွေပါကလား ... (မှန်ပါ)၊ ပေါ်လိုက်
ပျောက်လိုက်၊ အနိစ္စတွေပါကလားဆိုတာ ရှင်းလင်းပြီးမသွား
ဘူးလား ... (သွားပါတယ်)။

ထိကဲ့သို့ ရှင်းလင်းသွားတဲ့ ဥစ္စာသည် အနိစ္စမှန်း သိသည်
နှင့် တပြုင်နက်တည်း အနိစ္စစိတ်ဆိုတဲ့ ခိုင်တယ်၊ မြတယ်
ထင်တာတွေ ဒကာသစ် ရှိသေးရဲ့လား ... (မရှိပါဘုရား)၊
ခိုင်တယ်၊ မြတယ် ထင်တာတွေဟာ ဒီဇိုက ထင်တာကိုးပျု ...
(မှန်ပါ)၊ အဲဒီဒို့ရှိသေးရဲ့လား ... (မရှိပါဘုရား)။

ပြော် ... ဒါဖြင့် ဒကာ-ဒကာမတို့ ဒီ ... ဒီဇ္ဈာသဝဟာ
ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒကာ-ဒကာမတွေ ဝမ်းထဲကနေပြီး ပျောက်
ပျက်သွားပါလိမ့်မလဲလို့ မေးဖို့မလိုဘူးလား ... (လိုပါတယ်
ဘုရား)၊ ဘယ်သွားကြောင့် ပါလိမ့်ပျာ ... (သွားပါတယ်ဘုရား)၊
ယုံကြည်တဲ့ သွားပါတယ်နဲ့ အားထုတ် လိုက်တာကိုး
(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ယုံကြည်တဲ့ သွားပါတယ်နဲ့ အားထုတ်လိုက်တာနဲ့ ဘယ်
အာသဝစ်သွားပါလိမ့် ... (ဒီဇ္ဈာသဝ စင်သွားပါတယ်ဘုရား)၊
ဒါဖြင့် ဒီဇ္ဈာသဝ စင်သွားတော့ကို ဒီဇိုကြောင့်သာလျှင်
ဦးဘအန်းတို့ အပါယ်ရောက်ရတယ် ... (မှန်ပါ)။

ဒကာကြွယ်တို့ ဘယ်သူကြောင့် အပါယ်ရောက်ရသ
တုံး ... (ဒီနှီးကြောင့် အပါယ်ရောက်ရပါတယ်)၊ ဒီနှီးနဲ့ အပါယ်
ရောက်ရတာကို သိနေတော့ ယခုတော့ဖြင့် ယုံယုံကြည့်ကြည့်
နဲ့ ကြီးစားလိုက်တော့ အဆိုစွဲသာတွေတယ်၊ နိစ္စဒီနှီးမရှိတော့
ဘူး။ နိစ္စဒီနှီးထင်နေတာတွေ အကုန်ပျောက်တယ် ... (ပျောက်
ပါတယ်ဘူး)။

အဲဒါတွေ ပျောက်သွားတာ ထောက်ကြည့်တော့မှ သော် ...
သဒ္ဓါယ တရတိ ဉာဏ် ... လို့ အာဇာဝကကို ဘုရားက ဟော
လိုက်တာ သဒ္ဓါတရား တစ်လုံးနဲ့ မင်းယုံယုံကြည့်ကြည့်နဲ့
အားထုတ်စမ်းပါ။ ဉာဏ်မှ လွှန်မြောက်နိုင်ပါတယ်၊ သော
တာပန် တည်နိုင်ပါတယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာလ ရှင်းမသွားဘူးလား ...
(ရှင်းသွားပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ အာဇာဝဘီလူး သောတာပန်တည်တာ သဒ္ဓါယ
တရတိ ဉာဏ်ဆိုတာ သူ့ကိုဟောတာပလို့ မှတ်ရမယ် ...
(မှန်ပါ)၊ ရှင်းကြပလား၊ (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ-ဒကာမတွေ ဆရာဘုန်းကြီး
က ဒကာ-ဒကာမတွေ သန္တာန်မှာ ဘယ်စိတ်ပေါ်ပေါ် စိတ်ရယ်
လို့ မဟုတ်ပါဘူးနော်၊ အခေါ်သာ စိတ်ပါ၊ ခင်ဗျားတို့ ဉာဏ်နဲ့
ကြည့်တဲ့အခါကျတော့ အနိစ္စပါ ... (မှန်ပါ)။

ခေါ်တော့ ဘာတုန်း ... (စိတ်ပါဘုရား)၊ ဉာဏ်နဲ့ကြည့်
လိုက်တော့ (အနိစ္စပါဘုရား)၊ ဉာဏ်နဲ့ကြည့်လိုက်တော့ ဖြစ်

ပျက်တဲ့ အနိစ္စ ကလေးတွေချည်း မတွေ.ရဘူးလား ... (တွေ.ရ^၅
ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါက ဘုရားဟောတာလဲ ယုံကြည်၊ ဆရာသမား ဟောတာ
တွေ အဆင့် ဟောတာလဲ ယုံကြည်တယ်၊ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့
ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဘာတွေ တွေ.ကြပါလိမ့်ဗျာ ...
(အနိစ္စတွေတွေပါတယ်ဘုရား)။

အနိစ္စတွေ.တယ် ဆိုကတည်းက ဒေါ်ဘာသစ်က စဉ်းစား၊
ဒကာကြွယ်ကစဉ်းစား၊ ဦးလှေားက စဉ်းစားမန် ... (မှန်ပါ)၊
အရင်တုန်းက ငါထင်နေတဲ့ဒီ၌ ရှိသေးသလား ... (မရှိတော့
ပါဘုရား)၊ အရင်တုန်းက စိတ်ကို ငါစိတ်လို့ ထင်နေတယ် ...
(မှန်ပါ)၊ အရာဒါတွေ ရှိသေးရဲ့လား ... (မရှိပါဘုရား)၊ ဒါ
ဖြင့် ဘယ်ဗြာယ စင်သွားတယ်ဆိုတာ ပေါ်လာရောပါ ...
(ပေါ်လာပါပြီဘုရား)။

ဘယ်ဗြာယပါလိမ့်ဗျာ ... (ဒီဇွာယပါဘုရား)၊ ဒီဇွာယ့်
တို့ ဒီဇွာနာသယတို့ဆိုတာ ဒီဇွာခေါ်တာ၊ ဒီဇွာချည်းပနော် (မှန်
ပါ)၊ အပါယ်ရောက် စေတတ်တာက သူ.ကြောင့်ရောက်ရတာ
(မှန်ပါ)၊ ဒီဇွာတရား ရှိလို့သာ အပါယ်ရောက်ရတာ၊ အပါယ်
ရောက်စေတဲ့ တရားကို စင်အောင်ထုတ်နိုင်တာဖြင့် သုဒ္ဓါ
တရားပဲ ... (မှန်ပါ)။

အပါယ်ရောက်စေတတ်တဲ့ တရားကို စင်အောင်၊ ပြောင်
အောင်၊ နှင့်ထုတ်နိုင်တာက ဘယ်သူ.ကြောင့် ပါလိမ့်ဗျာ ...

(သဒ္ဓါတရားကြောင့်ပါ)၊ သော် ... ဒါဖြင့် အပါယ်လေးပါး
တံခါးပိတ်ချင်လို့ ရှိရင်ဖြင့် ဘုရားဟောတာတွေ ယုံယုံကြည်
ကြည်နဲ့ ကိုယ့်စိတ်ကလေးတွေကို ကိုယ်ရှုနေကြလို့ရှိရင်ဖြင့်
ဦးလှား ဒီဋ္ဌဗိုသေးရဲလား ... (မရှိပါဘုရား)၊ ယုံကြည်မှုနဲ့
အား ထုတ်လိုက်တာ ဒီဋ္ဌဗိုစင်ပြီးတယ် ... (မှန်ပါဘုရား)။

ယုံကြည်မှုနဲ့ အားထုတ်လိုက်တာ (ဒီဋ္ဌဗိုစင်သွားပါတယ်
ဘုရား)၊ ဒီဋ္ဌဗိုစင်ပြီးတယ် ဆိုကတည်းက ဒီဇွာယ်ဆိုတဲ့
ညျေယသည် ဒကာသစ်တို့၊ ဒကာကြွယ်တို့၊ ဦးလှားတို့၊
သန္တာန်းရှိသေးသလား ... (မရှိပါဘုရား)။

အဒီတော့ကို သဒ္ဓါတရားတစ်လုံးတည်း ကောင်းလိုက်လို့ရှိ
ရင်လဲ ဘုရားဟောတော်မှုတာ ယုံယုံကြည်ကြည်က သဒ္ဓါ
တရားဗျု ... (မှန်ပါ)၊ အဒီ သဒ္ဓါတစ်လုံး ကောင်းလိုက်တာနဲ့
ဒကာ-ဒကာမတို့ အပါယ်လေးပါး ကျဖေတတ်တဲ့ ဒီဇွာယ်
စင်သွားတယ် ... (မှန်ပါဘုရား)။

ယက္ခသံယုတ် ပါဋ္ဌဗိုတော်မှာ ဒီပါဋ္ဌဗိုအတိုင်းလာလို့ ဒီဇွာယ်
တစ်လုံးကိုဖြင့် သဒ္ဓါတစ်လုံးနဲ့ပဲ နိုင်တာပါပဲဆိုကာ ဦးဘာ
အုန်းတို့ ရိုပ်မိုပြီး ... (ရိုပ်မိပြီးဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ဒကာ-
ဒကာမတို့ ဖြစ်ပျက် မြင်အောင်လုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ ယုံကြည်
လို့ လုပ်ဖြစ်လို့ ယုံကြည်လို့တွေ့တာပဲဆိုရင် လွှဲမလား ...
(မလွှဲပါဘုရား)၊ မလွှဲတော့ ဖြစ်ပျက်လဲ မြင်ပါရော၊ ငါထင်
နေတဲ့ ဒီဋ္ဌဗိုဟာ ငါ့စိတ်လို့ ထင်နေတာလဲ ငါစိတ်မဟုတ်ဘူး။

အနိစ္စဖြစ်သွားတာက မသေချာဘူးလား ... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ထိကဲသို့ သေချာတော့ ဘယ်အာသဝ စင်သွားပါလိမ့် ... (ဒီဇွာသဝ စင်သွားပါတယ်၊ ဒီဇွာသဝစင်တယ်၊ ဒီဇွာယ် စင်တယ်၊ ဒီဇွာနှင့်သယ စင်တယ်၊ ဒါတွေဟာ နာမည်သာပြောင်းတာ ဒကာသစ်ဒီဇို့ တစ်လုံးတည်း ... (မှန်ပါ။)၊ ရှင်းပလား ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒီဟာတွေ စင်ပြီးသကာလသွားတာ ဒကာ-ဒကာမတွေပဲစဉ်းစားပါတော့၊ သတ္တဝါတွေ အပါယ်ရောက်ရတာ ဘယ်သူ့ကြောင့် အပါယ်ရောက်ရတာတဲ့ ... (ဒီဇို့ကြောင့် အပါယ်ရောက်ရတာပါ)၊ ဒီဇို့ကြောင့် အပါယ်ရောက်ရတာဆိတာသေချာပါလား ... (သေချာပါပြီဘုရား)။

အဒါ ဘုရားဟောတော်မူတာ ယုံကြည်၊ ဆရာပြောတာ ယုံကြည်ပင် ယုံကြည်ဌားသော်လည်း ယုံကြည်သောက် အားမထုတ်၊ ထိကဲသို့ အားမထုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ ဒကာ-ဒကာမတို့ ဘယ်နည်းနဲ့မှုအပါယ်တဲ့ခါး မပိတ်ဘူး၊ ဒီဇွာယ်ဆိတ်တဲ့ တရားကလဲ အနိစ္စမမြင်တော့လဲ ဒကာသစ်ကျွတ်လွတ်မသွားဘူး ပေါ့များ ... (မှန်ပါဘုရား)။

ကိုင်း ဒါဖြင့် အားလုံးပဲ ဒကာ-ဒကာမတွေ အပါယ်လေးပါးတဲ့ခါး တကာယ်တမ်း ဂိတ်ချင်ကြလို့ရှိရင် ငါသေရင် ဘယ်သွားရမှန်း မသိဘူး၊ အပါယ်လေးပါး ရောက်ချင်သလို

ရောက်၊ ဝိန့်ပါတဘေးများ၊ သင့်နေမှာလားလို့ ဒီလိုတွေးလုံး
တွေ့နဲ့ မနေ့ရအောင် နင်တို့အတွက်နဲ့ ငါအပါယ် သွားရမှာပဲ
လို့ အိမ်မှာသားတွေ့သမီးတွေ အပေါ်မှာ ညည်းလုံးထုတ်တာ
တွေကလဲ တရာ့၍ ဒကာ-ဒကာမတွေကလဲ တစ်ပုံကြီးပဲ ...
(မှန်ပါ)၊ အဲ ... ခင်ဗျားတို့ဟာ မမှန်လှသေးဘူး၊ နင်တို့
အတွက်ကြောင် အပါယ် ဘယ်တော့မှုမရောက်ဘူး၊ ကိုယ့်
သွောန် ဒီဇိုမပယ်နိုင်လို့ အပါယ်ရောက်ရတာ ... (မှန် ပါ)
ရိပ်မိပလား ... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒကာကြယ်တို့ လူစုတွေက ငါတစ်ယောက်တည်း ဆိုရင်
အရှင်းကြီးနော်၊ နင်တို့ကြောင် ငါအပါယ်သွားကြောင်းတွေ
ကူညီနေရသလိုလို ဘာလိုလိုနဲ့ လူကြီးဟန်ပန်တွေ အတော်
သုံးတယ် ... (မှန်ပါ) စင်စစ် သူတို့ သွောန်ရှိတဲ့ ဒီဇွဲက
ကိုယ့်ကို အပါယ်မချုနိုင်ပါဘူး၊ ကိုယ့်သွောန်ရှိတဲ့ ဒီဇွဲကသာ
... (အပါယ်ချုမှာပါဘုရား)။

အဲဒော့ ခင်ဗျားတို့က အသုံးအနှစ်းတွေ လွှဲပြီးသကာလ
ကလေးတွေပေါ်မှာ ငါ့က်လား၊ ငန်းလား၊ ခြောက်လား၊
မြိမ်းလားတွေ မလုပ်ပါနဲ့၊ ကိုယ့်အရေးကိုယ် အမိကထားပြီး
သကာလ ငါနင်တို့ မစွန်းနိုင်တာနဲ့ဘဲ ငါ့ဒီဇွဲ ငါအပယ် သွား
ရရှည်ရဲ့ဆိုရင် မှန်တယ် (မှန်ပါတယ်)၊ ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါ
ပြီဘုရား)၊ နင်တို့ကြောင် ငါအပယ်သွားရရှည်ရဲ့ဆိုရင် မမှန်
သေးဘူး၊ ဒီဥစ္စာ (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)၊ နင်တို့

ကို ငါမစွန်းနိုင်တဲ့ ဒီန္တိကြောင့် ငါအပယ်သွားရချည်ရဲ့ ဆိုရင်
ဖြင့် (မှန်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒကာကြွယ်တို့က လူကြီးလုပ်ပြီး အပါးထဲတ်ပြီး
ကိုယ် အပါယ်သွားတာလဲ လွှတ်တာမဟုတ်ပဲနဲ့ သူတို့အပေါ်
အပြစ်တွေ့ဖို့တဲ့ဥစ္စာ၊ ဒကာကြွယ် လွှာတယ်နော် ... (လွှာပါတယ်
ဘုရား)၊ သေသေချာချာ စဉ်းစားစမ်းပါ၊ ဒကာ-ဒကာမတို့
အစုပြောတာ ရိပ်မိပလား ... (ရိပ်မိပါပြီ)၊ ဘူများကြောင့်
အပါယ်သွားရတာလား၊ ကိုယ့်ဒီန္တိကြောင့်လား ... (ကိုယ့်ဒီန္တိ
ကြောင့်ပါဘုရား)။

အဒါ ဒကာကြွယ် အလွှာသုံးစားမသုံးပါနဲ့ (မှန်ပါဘုရား)၊
သုံးဖို့လို သေးသလား ... (မလိုပါဘုရား)၊ သူများဒီန္တိက
ကိုယ့်ကိုယ် အပါယ်ချုနိုင်သလား ... ကိုယ့်သွှောန်ရှိတဲ့ ဒီန္တိက
ကိုယ့်ကိုယ် အပါယ်ချုနိုင်သလား ... (ကိုယ့်ဒီန္တိက ကိုယ့်
ကိုယ် အပါယ်ချုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါပဲ နှင်တို့ကြောင့် ငါအပါယ်သွားရတော့မယ်လို့ ပြော
များနေလိုက်သေးတယ်ဆိုတော့ ဒကာသစ်တို့ အပါးထဲတ်
တာ သက်သက်ပဲ၊ ထဲတ်ပေမဲ့ ဒယ်ဆိုးထဲ ရောက်နိုင်တာပဲ ...
(မှန်ပါ)၊ ဘယ်လိုပဲထဲတ်ထဲတ် တရားကတော့ အမှန်ပဲစီမံမှာပဲ
... (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ-ဒကာမတို့ ကိုယ့်သွှောန်ရတာ ... (မှန်ပါ)၊ ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ချက်

ချမလဲ ... (ကိုယ့်သဒ္ဓါတရား မကောင်းလို့၊ ကိုယ်အပါယ်
ရောက်ရတာပါဘုရား)။

သားတွေ သမီးတွေ ရှုပ်လွန်းလို့ သူတို့ကြောင့် အပါယ်
သွားရချည်ရဲ့၊ စီးပွားရေး ကျပ်တည်းလွန်းလို့ ဒီစီးပွားရေး
ကြောင့်ပဲ အပါယ်သွားရချည်ရဲ့တဲ့ မဟုတ်သေးပါဘူး၊
အကာကွယ်ရဲ့၊ ဒါတွေက ပစာနဲ့ မဟုတ်သေးပါဘူး၊ စင်စစ်
တော့ ကိုယ့်သန္တာနိရှိတဲ့ ဘုရားဟောလဲ မယုံကြည်၊ ဆရာ
သမားဟောတာ မယုံကြည်လို့ အားမထုတ်၊ အားမထုတ်လို့
နိစ္စဒီဇိုက ကပ်နေတယ် ... (မှန်ပါ)၊ ကပ်နေတော့ ကိုယ်မယုံ
ကြည်မှုကြောင့် ကိုယ့်ဒီဇိုမကွာ၊ ကိုယ့်ဒီဇိုမကွာလို့ ကိုယ်
အပါယ်သွားတာ ... (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား ... (ရှင်းပါဖြစ်
ဘုရား)။

ကိုယ်မယုံကြည်မှုကြောင့် ဘာတဲ့ ... (ကိုယ့်ဒီဇို မကွာပါ)၊
ကိုယ့်ဒီဇို မကွာတော့ ကိုယ်ဘာဖြစ်ရသတဲ့ ... (အပါယ်
သွားရပါတယ်ဘုရား)၊ အဲဒီတော့ သူများကြောင့် ပါသေး
သလား ... (မပါပါဘုရား)၊ ဟာ ... ဒီကရှေ့ အကာကွယ်ရေ
ပြင်ဦးဆင်ဦးနော ... (မှန်ပါ)၊ ပြင်ဖို့ဆင်ဖို့လဲ နည်းတွေ
ပေးထားပြီးပါဖြုံ ... (မှန်ပါဘုရား)။

သမီးတစ်ယောက်ကြောင့် ငါမှာတော့ဖြင့် အပါယ်သွားရ
တော့မည့်ပဲ၊ အလုပ်တွေ တန်းလန်းနဲ့မို့ ငါအပါယ်သွားရ
တော့မည့်ပဲ၊ အားလုံး ဆွဲမျိုးညာတကာတွေ ကိစ္စ ရွက်ဆောင်

နေရတာနဲ့ ငါတော့ဖြင့် အပါယ် သွားရတော့မည့်ပုံတော့
ရောက်နေပါဖြစ်လို့ ဆိုလိုရှိရင် လွှဲတယ် ... (မှန်ပါ); ဘုရားက
သဒ္ဓါယ တရတိ ဉာဏ်၊ ဘုရားဟောတဲ့ တရားကို ယုံယုံ
ကြည့်ကြည် ကြီးစားကြသဖြင့် ဉာဏ်ကို လွန်မြောက်နိုင်၏တဲ့
... (မှန်ပါ); သဘောပါကြပလား ... (ပါပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာသစ် ဒီကရှေ့ကို ငါကြောင့် ငါအပါယ်
သွားရပုံ ပေါက်နေပြီ၊ ငါမယုံကြည်တာနဲ့ ငါ အပါယ်သွားရ^{ပုံ}
ပုံရပြီ ... (မှန်ပါ); ဦးဘအနှစ်း ဒီလိုညည်းတတ်ပလား ...
(ညည်းတတ်ပါပြီဘုရား); နောက်က ဒကာ-ဒကာမတွေ
ညည်းတတ်ကြပလား ... (ညည်းတတ်ကြပါပြီ); ဟောဒီ
လယ်တွေ၊ ယာတွေ၊ ဟောဒီ သူခိုးစားပြတွေ၊ ဒါတွေ ရှုပ်နေ
တာတဲ့၊ ကျူပ်ဖြင့် အပါယ်သွားရပုံ ရနေပြီတဲ့၊ ဒါလဲ မဟုတ်
လူသေးပါဘူး ... (မှန်ပါ)။

ဘုရားက သဒ္ဓါယ တရတိ ဉာဏ် လို့ဟောထားတာပဲ အခု
ဘုန်းကြီးပြောတဲ့အတိုင်း ဒကာ-ဒကာမတွေ ယုံယုံကြည်
ကြည်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ စိတ်ကလေးတွေ ပေါ်လာတာ စိတ်
ကလေးတွေရယ်လို့တောင် မဟုတ်ပါဘူး၊ သေသေချာချာ
ညာ၏သာကြည့်ပါ၊ ငါစိတ်ရယ်လို့ ခေါ်စရာမရှိပါဘူး၊ ဖြစ်
ပြီးပျက်တဲ့ အနိစ္စ ကလေးတွေသာ တွေ့ပါလိမ့်မယ် ... (မှန်
ပါဘုရား); ဒီတော့ ဘုန်းကြီးပြောတဲ့အတိုင်း မတွေ့ပေဘူး
လား (တွေပါတယ်ဘုရား)။

ထိကဲသို့ တွေတဲ့အဓိကျလိုရှိရင် ဒီထဲမှာ ငါဝင်ရှုပ်စရာ
ရှိသေးသလား ... (မရှိပါဘုရား); အနိစ္စထ ငါဝင်စရာ ပါသေး
သလား ... (မပါပါဘုရား); ငါဝင်စရာမပါတော့ ဒကာ-
ဒကာမတွေက ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ အားထုတ်လိုက်တော့ ဒီဋ္ဌ္ဌ
က ပြုတ်ထွက်သွားတယ် ... (မှန်ပါဘုရား)။

ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ အားထုတ်လိုက်တော့ (ဒီဋ္ဌ္ဌပြုတ်
ထွက်သွားပါတယ်ဘုရား); ဒီဋ္ဌ္ဌ ပြုတ်ထွက်သွားတော့ ဒီဋ္ဌ္ဌ
ကြောင့် အပါယ်ရောက်ရမှာ ဒီဋ္ဌ္ဌပြုတ်ပေါ့ပဲ၊ အားလုံး ဒကာ-
ဒကာမတွေ အပါယ် သွားစရာရှိသေးရဲ့လား ... (မရှိပါ
ဘုရား); သဘောကျပလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ-ဒကာမတို့ စုနိုင်က ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း
ငါကမယုံကြည်မှုကြောင့် ငါအလုပ် မလုပ်ဖြစ်၊ ငါအလုပ်
မလုပ်ဖြစ်သောကြောင့် ငါအပါယ်သွား၊ ဒါမှုစွဲချက်မှန်တယ်
... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ငါမယုံကြည်မှုကြောင့် ဘာတုံး ... (ငါအလုပ် မလုပ်ဖြစ်
ဘူးတဲ့); ငါအလုပ် မလုပ်ဖြစ်သောကြောင့် ငါအပါယ် သွားရဲ့
လေခြင်း; ဒီလိုတန်းနေတာပဲ ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် အလုပ်မလုပ်သေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်မှာဖြင့် ဘုရား
က အင်မတန်းကြီးကျယ်တဲ့ မဟာကရဏာတော်ကြီးနဲ့ သနား
ရှာလိမ့်မယ် ဆိတာလဲ ခင်ဗျားတို့ သံသယမရှိပါနဲ့တော့ ...
(မှန်ပါ); ဒီအလုပ်ကလေးမှ မလုပ်ရသေးလဲ ဒီဋ္ဌ္ဌက မပြုတ်

သေးဘူးဗျု ... (မှန်ပါ), ပြုတ်ပါမလား ... (မပြုတ်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် အလုပ်လုပ်ဖြစ်အောင်လဲ ဘယ်သူ.ကို ခေါင်းဆောင်ပြီး ထားခဲ့တယ်ဆိုတဲ့လဲ ယနေ့တရားမှာ အာဇာဝက ဟောတဲ့နောရာမှာ ပေါ်လာစာယ် ... (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)၊ ဘယ်သူ.ကို ခေါင်းဆောင် ထားရမှာပါလိမ့် ... (သဒ္ဓါတရားပါဘုရား)။

သဒ္ဓါတရားကို ခေါင်းဆောင် ထားလိုက်စမ်းပါဆိုတာ ပေါ်လာပလား ... (ပေါ်လာပါပြီး)၊ သဒ္ဓါတရား မရှိလိုရှိရင်လဲ ဘုန်းကြီးက ရှင်းပြပါမယ် ဒကာ-ဒကာမတို့၊ သဒ္ဓါတရားဆိုတာ ဘုရားဟောတော်မူတာ အနိစ္စရှိလို့ အနိစ္စကို ကြပ်ကြပ်ကြည့်ပေး၊ ကြည့်ရင်တွေမှာပဲ ... (မှန်ပါဘုရား)၊ သဘောကျပလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။

မယုံရင် စင်ဗျားတို့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ကြည့်ပါလား ... မသု ... အသားတဲ့၊ ခန္ဓာကိုယ်မှာ အသားတွေ ရှိတယ်တဲ့ ... (မှန်ပါ့)၊ အဋီး-အရိုးဆိုတော့ အသားအောက်မှာ အရိုးရှိတယ် မလာဘူးလား ... (လာပါတယ်)၊ အဋီမိုး၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီ ဆိုတော့ အဲဒီအရိုးထဲမှာ ရိုးတွင်းခြင်ဆီကလေးတွေ မရှိဘူးလား ... (ရှိပါတယ်)၊ အဒါဘုရားဟောတော်မူတာ လွှဲသလား ... (မလွှဲပါဘုရား)၊ အသားအောက်မှာ အရိုးရှိတယ်၊ အရိုးထဲမှာ ရိုးတွင်းခြင်ဆီ ရှိတယ်ဆိုတာ စင်ဗျားတို့ ဓားနဲ့ဖြတ်ကြည့်၊ ဒီသုံးထပ်တွေရမှာပဲ ... (မှန်လုပါဘုရား)၊ အပေါ်ဆုံး

ဘ အရေရှိတယ်ဆိုတာလဲ အရေတွေ.ရမှာပဲ ... (မှန်ပါ)၊
အရေမှာလဲ အရေထူး၊ အရေပါး ရှိတယ်ဆိုတာလဲ လိုးခေါက်
ပြီး ဖြတ်ကြည့်တော့ မတွေ့ရပေဘူးလား ... (တွေ့ရပါတယ်
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အရေထူး အရေပါးအောက်မှာ အသားရှိတယ်၊
အသားအောက်မှာ အရှိုးရှိတယ်၊ အရှိုးထဲမှာ ရှိုးတွင်းခြင်ဆီ
ရှိတယ်ဆိုတာ ဓားနဲ့လိုး ကြည့်ရင် ယုံကြည့်သလို ခင်ဗျားတို့
ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာရှိတဲ့ ဘယ်စိတ် ပေါ်လာတာ ဒါဟာ
စိတ်မရှိပါဘူး၊ ဒကာ-ဒကာမတို့၊ စိတ်ဆိုတာ နာမည်ပါပဲ၊
ဉာဏ်နဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့ အနိစ္စတွေပဲ
တွေပါလိမ့်မယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ ဓားနဲ့လိုးကြည့်သလို
ဆက်ဆက် လိုးကြည့်လိုး မှန်သလိုပေါ့ဗျာ၊ သုံးဆယ့်နှစ်
ကောငွာသ အမှန်တွေ့ရသလို ဒီမှာလဲ ဒကာ-ဒကာမတို့
ဉာဏ်ကလေးနဲ့သာ စောင့်ပြီး စိုက်ကြည့် နေလိုက်စစ်းပါ၊
ဘယ်စိတ်လာလာ အနိစ္စချည်း တွေ့ပါလိမ့်မယ်ဆိုတာ ဉာဏ်
ဓားနဲ့ လိုးပြီးကြည့်လိုက်ရင် ဘာတွေ့မယ် ထင်ကြသတဲ့း ...
(အနိစ္စတွေ့ တွေ့ပါတယ်ဘုရား)၊ အနိစ္စပဲ တွေ့မယ်ဆိုတော့
ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ဗျား၊ မိန့်မတွေ့ တွေ့
သေးရဲလား ... (မတွေ့ပါဘုရား)။ ဒါဘယ့်နှယ်ကြောင့်
အမှန်တွေ့ တွေ့ပါလိမ့်မလဲလို့ မေးစို့မလိုဘူးလား ... (လိုပါ
တယ်ဘုရား)၊ အမှန်တွေ့တာသမ္မာဒိဋ္ဌကိုးဗျာ ... (မှန်ပါဘုရား)

အမှန်တွေ.အောင် ရှာနိုင်တာက (သမ္မာဒီဋ္ဌပါဘုရား)၊ အဲ... သမ္မာ ဒီဋ္ဌလာကတည်းက ခုနိုင်က ဒီဇွာယဆိတဲ့ မိစ္ာဒီဋ္ဌ နေနိုင်သေးရဲ့လား ... (မနေနိုင်ပါဘုရား)၊ မနေနိုင်ကတည်းက ဒကာ-ဒကာမတွေ စဉ်းစားပါလား၊ ဒီဋ္ဌကြောင့် အပါယ် သွားရတာ ... (မှန်ပါဘုရား)။

ခုနိုင်က သုံးဆယ့်နှစ်ကောငွာသ အမှန်တွေချည်း တွေ.သ လို ဒီမှာ ဝိပသုနာစခန်းမှာလဲ ဘုရားက အနိစ္စသာ ရှိပါတယ် လိုပြောတာ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ဘုရားဟောတော်မူတဲ့အတိုင်း ဆရာဘုန်းကြီး ပြောတာကို ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ စင်ဗျားတို့က ကြည့်လိုက်ကြတော့ ဒကာကြယ်တို့ ဘာတွေရမတဲ့ ... (အနိစ္စ တွေ.ရပါမယ်ဘုရား)။

အနိစ္စတွေ.တယ် ဆိတဲ့တည်းက ခုနိုင်က ငါးမိတ်လို့ ထင် နေတဲ့ နိစ္စဒီဋ္ဌရှိသေးရဲ့လား ... (မရှိပါဘုရား)၊ စင်ပြီးမပြီး ဘူးလား ... (ပြီးပါတယ်)၊ ဒါဖြင့် ဒီဋ္ဌခန္ဓာထ မရှိရင် အပါယ်သွားဖို့ ဝတ္ထာရား ... (မရှိပါဘုရား)၊ ဘယ့်နယ်ကြောင့် ဒီဋ္ဌစင်ပြီးပါလိမ့်မတဲ့ ဆိတဲ့လို့ရှိရင်ဖြင့် ယုံကြည်တဲ့ သွွှေ့ တရားနဲ့ အမှန်ကြည့်လိုက်လို့ ... (မှန်ပါ!)၊ ယုံကြည်တဲ့ သွွှေ့ တရားနဲ့ အမှန်ကြည့်လိုက်ပြန်တော့ ဘယ်သူ စင်ပြီးသတဲ့ ... (ဒီဋ္ဌစင်ပြီးပါတယ်)၊ ဒီဋ္ဌစင်သွားတော့ ဒီဋ္ဌဆိတာ ဘယ်သွားတဲ့တရားပါလိမ့် ... (အပါယ်သွားတဲ့ တရားပါ ဘုရား)။

ကိုင်း ... ဒီတရား မရှိကတည်းက ခင်ဗျားတို့ အေးအေး ဆေးဆေး လုပ်စားဖို့ပဲ ရှိတော့တယ် ... (မှန်ပါ)၊ အပါယ် ကြောက်စရာ ရှိသေးရဲ့လား ... (မရှိပါဘုရား)။

ကိုင်း ... ဒါဖြင့် ဒကာ-ဒုကာမတို့ “သခ္စာ့ယ တရတိ ဉာဏ်” ဆိုတဲ့အတိုင်း သခ္စာ့ယ ဘုရားဟောတော်မူတာ ယုံကြည် ... ဆရာသမားက ဘုရားကို ‘အတုလိုက်ပြီး ဟော တာယုံကြည်သဖြင့် “ဉာဏ်-ဒီဇွဲယ” ဆိုတဲ့ ဉာဏ်ကြီးကို (၈၀) အပါယ်လေးပါးကို လှည့်ပို့နေတဲ့ ဒီနှီး စေတသိက်ကို၊ တရတိ=လွန်မြောက်နိုင်၏။ ... (၈၀) ပယ်ဖျောက်နိုင်၏ ... (မှန်ပါ)၊ သဘောပါကြပလား ... (ပါပါပြီဘုရား)။

တရားမများသေးပါဘူး ဦးဘအုန်း ... များသလား ... (မများပါဘုရား)၊ မများသေးဘူး၊ တစ်လုံးတည်းနဲ့ အပါယ် တံခါးပိတ်တဲ့ တရားကို ပြနေတယ် ... (မှန်ပါဘုရား)။

တစ်လုံးတည်းနဲ့ ဘာပါလိမ့် ... (အပါယ်တံခါး ပိတ်တဲ့ တရားကို ပြနေပါတယ်ဘုရား)။

အပါယ်တံခါးပိတ်တော့ ခင်ဗျားတို့ အီမ်ရောက်လို့ရှိရင် ဉာဏ်ဖြစ်စေ၊ မန်က်ဖြစ်စေ ကြိုးစားကြ၊ ဆရာသမားက ဓန္တာကိုယ် ထဲမှာ စိတ်ကလေးတွေ ပေါ်လာလိမ့်မယ်လို့ ပြောလိုက်တယ် ... (မှန်ပါ)， စိတ်ဟာ မပေါ်ပါနဲ့ဆိုလို့ မရဘူး၊ ပေါ်မှာပဲ ... (မှန်ပါ)၊ ဘာကြောင့်၊ စိတ်မရှိလဲ သေသွားမှာကိုး ... (မှန်ပါ ဘုရား)၊ အဲ ... စိတ်မပေါ်ရင် သေသွားမှာဆိုတော့ဒီစိတ်

ကလေးဟာ ပေါ်ရမှာပဲ၊ အဲဒီ ပေါ်တဲ့စိတ်ကလေးကို ခင်ဗျာ၊
တို့ ဘာပါလိမ့်မတုးသာ ဦးဘအန်းတို့ စောင့်စောင့်ကြည့်
စမ်း၊ စောင့်ကြည့်တော့ စိတ်ကလေးဟာ ဘာပြောသွားမယ်
ထင်သတုး ... (အနိစ္စပြောမှာပါဘရား)၊ ကျူပ်ဟာ အနိစ္စ၊
ကျူပ်ဟာ အနိစ္စပါပဲလို့ ပြောသွားပါတယ် ... (မှန်ပါဘရား)။

ပြောသွားကတည်းက သူပြောတာဟုတ်သားပဲလို့ ယုံယုံ
ကြည့်ကြည့်နဲ့ ကြည့်လိုက်တော့ အနိစ္စသာရှိတယ်၊ ငါစိတ်လဲ
မရှိပါဘူး၊ သူ့စိတ်ကော့ ... (မရှိပါဘူး)။

ဒါဖြင့် ငါစိတ် သူ့စိတ်ဆိုတဲ့ ဒီဋ္ဌာ ဘယ့်နှယ့်နေသတုးး၊ ဒီဋ္ဌာ
ပြုတ်မသွားဘူးလား ... (ပြုတ်သွားပါတယ်)၊ ဒီဋ္ဌာပြုတ်သွား
တော့ ဒီဋ္ဌာဉ်ယကြီးဟာ ကျူပ်တို့သန္တာန်မှာ ရှိသေးရဲ့လား ...
(မရှိပါဘရား)၊ ဒီဋ္ဌာတရားကြောင့် အပါယ်သံသရာကြီး လည်း
ဖို့ရာ ဖြစ်လေသောကြောင့် ဒီဇွာယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာကြီး ရှိသေး
ရဲ့လား ... (မရှိပါဘရား)။

ဒါထောက်ကြည့်တော့ ဒီဒီဋ္ဌာတည်းဟုသော အပါယ်သံသ
ရာကြီးမှ ကျူပ်တို့လွတ်မြောက်သွားတာ ဘယ်တရားကြောင့်
လွတ်မြောက်ပါလိမ့်မတုး ... (သဒ္ဓါတရားကြောင့်ပါ)၊ ယုံ
ကြည့်တဲ့ သဒ္ဓါတရားကြောင့် ... (မှန်ပါ)၊ ယုံကြည့်ပြီး အား
ထုတ်လိုက်တဲ့ သဒ္ဓါတရားကြောင့် လွတ်မြောက်သွားတာ ...
(မှန်ပါဘရား)။

ဒီတစ်လုံးတည်းကို ပြောနေတဲ့ ဥစ္စာသည် ဘရားကိုက.

ဒီနေရာမှာ တစ်လုံးတည်းဟောလို့... တစ်လုံးတည်း ပြောနေ
တာ ဦးဘအန်းရ ... (မှန်ပါဘရား)။

ကိုင်း ... ဒါဖြင့် ယုံကြည်ရင် အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်နိုင်
ပါတယ် ... (မှန်ပါ)၊ သဘောပါကြပလား ... (ပါပါပြီ
ဘရား)။

ယုံယုံကြည်ကြည် ဆိတာ ဒီပြင်ဟာဂို ရမ်းလဲမယ့်နဲ့၊
ဘန်းကြီးပြောတဲ့အတိုင်း ကိုယ့်စိတ်ကလေးတွေကို ကိုယ်ပြန်
ကြည့်ရမယ်၊ စိတ်ကလေးတွေကို ကြည့်ပေး၊ ဘရားက ယုံယုံ
ကြည်ကြည်နဲ့ ကြည့်ပေး ... ကြည့်ပေးတဲ့အခါ စိတ်ကလေး
တွေက စိတ်လို့ ပြောမလား၊ အနိစ္စလို့ ပြောမလား ... (အနိစ္စ
လို့ ပြောမှာပါဘရား)။

သော် ... ဘရားက ခန္ဓာကိုယ်ထဲ အနိစ္စရှိတယ်လို့ ဟော
ထားတာ၊ တို့က ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ကြည့်လိုက်တော့ အနိစ္စ^ပ
ပ တွေ့တော့တယ် ... (မှန်ပါဘရား)။

ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက်၊ ဖြစ်လိုက်ပျက်လိုက်နဲ့ ဘဝတွေ
တွေပါလိမ့် ... (အနိစ္စတွေပဲ တွေပါတယ်ဘရား)၊ အနိစ္စတွေပဲ
တွေတယ်ဆိတာ သဘောကျပလား ... (ကျပါပြီဘရား)။

အဲ ... အနိစ္စပဲ တွေတဲ့အခါကျတော့ နိစ္စဒီဇိုင် ရှိသေးရဲ့လား
... (မရှိပါဘရား)၊ အရင်တုန်းကတော့ နိုင်တယ်၊ ၌
တယ်ဆိတဲ့ ဒီဇိုင်က စိတ်ပေါ်မှာ ကပ်နေတယ် ... (မှန်ပါ)၊ အခု
အနိစ္စလို့ စိတ်ကိုယ်တိုင်က ဖွင့်ဟြိုးသကာလဲ ပြောလိုက်

သလို စိတ်တရားက ဖြစ်ပျက်ပြီး ပြလိုက်သဖြင့် ဘန်းကြီးတို့ ဒကာ-ဒကာမတွေ့၍ ငါစိတ်ဆိုတဲ့ အထင်ဟာ ဘယ့်နှယ်နေ သတုံး ... (မရှိပါဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ဘယ်ပြောယူ လွန်မြောက် သွားပါလိမ့်မတုံး ... (ဒိဇ္ဇာယူ လွန်မြောက်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဒိဇ္ဇာယူ လွန်မြောက် သွားတယ်ဆိုတာ ယုံကြည်ပလား ... (ယုံကြည်ပါပြီဘုရား)။

ဘယ့်နှယ်ကြောင့် ဒိဇ္ဇာယူဆိုတဲ့ အပါယ်သံသရာကြီးမှု၊ အားထုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ လွတ်သွား ပါလိမ့်မလဲလို့ လက် သည်အရင်းကျကျ ရှာလိုက်စမ်း၊ ဒကာ-ဒကာမတို့ ... (သခြာ တရားကြောင့်ပါ)၊ တယ်လကောင်းတဲ့ သခြာတရားပါလား (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဒိတရားတစ်ပွဲလုံး မှတ်စရာကာ၊ သခြာယ တရတိ ပြယ်၊ သခြာယ-ဘုရားဟောတာ ယုံကြည်၊ ဆရာ သမားပြောတာ ယုံကြည်သဖြင့်၊ ပြယ်-အပါယ် သံသရာ တည်းဟူသော ဒိဇ္ဇာယကို၊ တရတိ-လွန်မြောက်နိုင်၏၊ ဆိုတော့ ဘန်းကြီးတို့ ဒကာ-ဒကာမတွေ သော် ... နည်းနည်း နောနောကျေးဇူး မဟုတ်ပါလား၊ အခု နာရိဝက်သာသာ ဟော တဲ့ဥစ္စာ ... ဒိတစ်လုံးတည်းနဲ့ပဲ ဘုရားဟောတာ ယုံကြည်၊ ဆရာ သမားပြောတာ ယုံကြည်ပြီး ပေါ်တဲ့စိတ် ကြည့်နေပါ ... (မှန်ပါ!)၊ ပေါ်တဲ့စိတ် ကြည့်နေတော့ စိတ်က ဘာပြောမယ် သင်သတုံး ... (အနိစ္စ ပြောမှာပါဘုရား)၊ အနိစ္စပြောလိုက်

တယ် ဆိုကတည်းက အနိစ္စက အနိစ္စ၊ သိတာကမရှ ဖြစ်သွား
တယ် .... (မှန်ပါ)၊ အဲဒီမင်ကနေပြီး ... ဒက္ခအရိုးတို့ ဒီဋ္ဌဗုဏ်
ချလိုက်တယ် .... (မှန်ပါ)၊ မချလိုက်ဘူးလား (ချပါတယ်
ဘုရား)။

ဒီဋ္ဌဗုဏ်ပယ်ချလိုက်တော့ အပါယ်လေးပါး သံသရာကြီးကို
ဒီဋ္ဌဗုဏ်ဟူသော ရေသောက်မြစ်ကြောင့် ပေါက်နေတဲ့
အပါယ် သံသရာလေးပါး သဘောကျပလား ... (ကျပါပြီ)၊
ဒီဋ္ဌဗုဏ်တည်းဟူသော ရေသောက်မြစ်ကြောင့် ပေါက်နေတဲ့
အပါယ်သံသရာကြီးဆိုတာ သေချာပလား (သေချာပါပြီ
ဘုရား)။

ဒီဋ္ဌဗုဏ်ဟူသော ရေသောက်မြစ်ကို ကျပ်တို့က တူးဆွဲပြီး
မီးနှီးပစ်လိုက်သဖြင့် ဓရန်က အပါယ်သံသရာ လေးပါးကြီး
ဟာ ရှိသေးသလား ... (မရှိတော့ပါဘုရား)၊ ဘယ်ရေသောက်
မြစ် တူးဆွဲပစ်လိုက်ပါလိမ့် ... (အပါယ်ရေသောက်မြစ် တူး
ဆွဲပစ်လိုက်လို့ပါဘုရား)၊ ဘယ်သူနဲ့ တူးလိုက်ပါလိမ့်မထုံး
မေးတော့ မင်နဲ့ တူးချလိုက်တယ် ... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျ
ပလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။

မင်က တူးချင်လို့ တူးနိုင်တာလား ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့်
သွေးတည်းဟူသောလက်နဲ့ ကိုင်စိလို့ တူးနိုင်တာ ... (မှန်ပါ)၊
ဒါဖြင့် သွေးသည် လက်နဲ့တူတယ် ... (မှန်ပါ)၊ ပညာသည်
တူးချင်း ပေါက်ပြားနဲ့ တူတယ် ... (မှန်ပါ)၊ ဒီဋ္ဌဗုဏ် ရေ

သောက်မြှစ်နဲ့တူတယ် ... (မှန်ပါ)၊ အပါယ်လေးပါးကြီးက
ပင်စည်း၊ ခက်မ၊ အသီး၊ အပွင့်တွေနဲ့ တူတယ် ...
(မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ သဒ္ဓါတည်းဟူသော လက်မပါဘဲနဲ့ ပညာတည်း
ဟူသော တူးရွင်းက သူ့ဟာသူ မတူးနိုင်ဘူးဟာ ... (မှန်ပါ)၊
ရိပ်မိပလား ... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

သဒ္ဓါဟာ ဘာနဲ့တူသတုံး ... (လက်နဲ့တူပါတယ်)၊ ပညာ
ဟာ တူးရွင်းနဲ့ တူတယ်၊ သဘောကျပလား ... (ကျပါပြီ)။
သဒ္ဓါတည်းဟူသောလက်နဲ့ ပညာတည်းဟူသော တူးရွင်းကို
ကိုင်ပြီးတဲ့သကာလ ဒီဋ္ဌီရေသောက်မြစ် တူးလိုက်တော့ မရဘူး
လား ... (ရပါတယ်)၊ အဲ ... ဒီဋ္ဌီရေသောက်မြစ်လဲ တူးလိုက်
ပါရော အပါယ်လေးပါး တည်းဟူသော ပင်စည်းခက်မ
ကြီးတွေ တစ်ခါတည်း ဒကာသစ် ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်း ကျပ်တို့
အတွက် ရှိသေးရဲ့လား ... (မရှိပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် အပါယ်လေးပါး ရေသောက်မြစ်ကို တူးနိုင်တာက
ဖြင့် သဒ္ဓါယ တရတိ ဉာဏ်တဲ့၊ သဒ္ဓါတရားရှိပြီး ပညာနဲ့
အားထုတ်လိုက်တဲ့အတွက် ဒကာ-ဒကာမတို့ လိုရာခရီးကြီး
အပြီးကြီး ပြီးသွားတော့တယ်ဆိုတာ ယုံကြည်ပလား ...
(ယုံကြည်ပါပြီဘုရား)။

အခဲတော့ ဒကာ-ဒကာမတွေ စိုးရိမ်နေတာက ခြော် ...

ငါသေရင် အပါယ်များ ရောက်ချည်မလား၊ ဒီသား
ဒီသမီးတွေနဲ့တော့ အပါယ်များ ရောက်သွားရင် မခက်ဘူးလား
... (မှန်ပါ)၊ ခင်များတို့ တွေးချက်က သိပ်လွှဲတယ် ... (လွှဲပါ
တယ်ဘုရား)။

ဒကာသစ်တို့က တော်တော်ဆိုးတဲ့လူတွေ၊ ဒီသားဒီသမီး၊
ဒီပစ္စည်းတွေနဲ့ တပည့်တော်တို့ဖြင့် သေတောင်မှ အော်ယ်
တော့ လွှတ်မယ်မထင်ဘူးတဲ့၊ ဟာ ... ဒီသား ဒီသမီး ဒီပစ္စည်း
တွေနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး၊ ဝမ်းထဲမှာ ဒီဇို့ မတူးဖြိနိုင်တာနဲ့
သခြားတည်း ဟူသောလက်နဲ့ ပညာ တည်းဟူသော တူးရှင်း၊
ပေါက်ပြားကိုင်ပြီး ဒီဇို့ရေသောက်မြစ် မတူးနိုင်မှ အပါယ်
သွားရမှာ ... (မှန်ပါဘုရား)၊ ဒီသား ဒီသမီး ဒီပစ္စည်းကြောင့်
သွားတာ မဟုတ်ပါဘူး ... (မှန်ပါ)၊ သဘောပါကြုပဲလား ...
(ပါပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ-ဒကာမတို့ အီပ်လဲမနေကြပါနဲ့၊ အရောင်း
အဝယ်ကလေးလဲ လောမနေကြပါနဲ့၊ ဒီဇို့ရေသောက်မြစ် တူး
ပြီးသကာလဲ အပါယ်သံသရာကြီး ချုပ်ပြီးရုပ်သိမ်းတဲ့ အလုပ်
ကို အရင်လုပ်ပါဉိုး၊ ပြီးတော့မှ ခင်များတို့ သားရေး၊ သမီး
ရေး၊ စီးပွားရေးကို နောက်ထားလုပ်ပါ ဆိုတာများ ဒကာကြုယ်
ဒီဥစ္စာ နားထောင်ဖို့ သိပ်ကောင်းပါတယ် ... (မှန်ပါဘုရား)၊
ကဲ ... ပါဋ္ဌာတော်ဒကာ ရိပ်မိပဲလား ... (ရိပ်မိပါပြီ)၊ သခြား

တရတိ ပြယ်၊ သဒ္ဓါယ = ယုံကြည်တဲ့ သဒ္ဓါတရားဖြင့်၊
ပြယ် = ဒီဇွာယ်ကို တရတိ=လွန်မောက်နိုင်၏။ သဘောပါ
ကြပလား ... (ပါပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီတရားနဲ့ပဲ ဒကာသစ်ရေး သေပျော်ပြီ ... (မှန်ပါ)၊
ဖြစ်ပျက် မြင်အောင် ဘယ်သူ့ကို အမိက ထားရမယ် ...
(သဒ္ဓါကို ထားရပါမယ်)၊ သဒ္ဓါတရား အမိကထားတော့
သဒ္ဓါတည်းဟူသောလက်နဲ့ ပညာတည်းဟူသော သံတူးရှင်း
ကိုင်လိုက်လို့ရှင်ဖြင့် ဒီဋ္ဌရေသောက်မြစ်ဟာ တူးနိုင်တော့
တာပါပဲ ... (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် အနွေကထာ ဆရာများက ပြတာက ဓားဟာ
ဘယ်လို ပံ့ပိတက်အောင် သွေးထားသော်ပြားလည်း ကိုင်ပြီး
ခုတ်မဲ့သူ မရှိရင် ဒကာသစ် ဘယ်အပင် ပြတ်ပါမလဲ ...
(ဘယ်အပင်မှ မပြတ်ပါဘုရား)၊ ဓားမထက်လိုလား၊ ကိုင်ခုတ်
မည့်သူ မရှိလိုလား ... (ကိုင်ခုတ်မည့်သူ မရှိလိုပါ)၊ သဘော
ပါကြပလား ... (ပါပါပြီဘုရား)။

ဒီမှာ ခုတ်တဲ့ပညာတွေ ဒကာ-ဒကာမတွေ ထိုက်တန်
သလောက် ရှိပြားသော်လည်း သဒ္ဓါတည်းဟူသော လက်နဲ့
ကိုင် မခုတ်လို့ရှိရင်လည်း ဒီဋ္ဌတည်းဟူသော ရေသောက်မြစ်
က ပြတ်ပါမလား ... (မပြတ်ပါဘုရား)၊ ရှင်းပလား ... (ရှင်း
ပါပြီဘုရား)။

သြော် ... ဒါဖြင့် ဓားတောင်မှ သွေးလို့ ဘယ်လောက်
ထက်ထက် ဒက္ခရာကြွယ်ရော၊ ချထားရင် ဘာမှမပြတ်ပါဘူး ...
(မှန်ပါ)၊ သဘောကျေပလား ... (ကျပါပြီဘုရား)၊ လက်နဲ့ယူပြီး
ခုတ်လို့ရှိရင် ဘယ်အပင် ခုတ်ခုတ် ပြတ်ရမှာပဲ ... (မှန်ပါ)၊
သဘောကျေပလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီအထဲမှာ ဘယ်သူ အရေးကြီးနေတယ်ဆိုတာ
ပေါ်ရောပါ ... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)၊ ဘယ်သူ အရေးကြီးပါလိမ့်
... (သခ္စာ၊ အရေးကြီးပါတယ် ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုရားက ဒီနေရာမှာ သွွှုံးယ တရတိ ညှယံလို့
ဟောတော်မူတယ်၊ သွွှုံးယ = ယုံကြည်ကိုးစားသော သွွှုံး
တရားဖြင့် (၀၂) ဖြစ်ပျက်ရှိတာ၊ ဖြစ်ပျက်ရှိတယ်လို့ ယုံယုံ
ကြည်ကြည်ဖြင့် ရှိသဖြင့် ညှယံ = ဒီဇွဲ့ယကို (၀၂) အပါယ်
သံသရာကြီးကို တရတိ = လွန်မြောက် နိုင်ပါတယ် ကွာတဲ့ ...
(မှန်ပါ) ဆိုတော့ ဒက္ခ-ဒက္ခမတို့ ဒီဉာဏ် နှစ်ခွန်း သော
စကားကိုပြောတဲ့ ဘုရားမဟုတ်ပါဘူး ... (မှန်ပါ ဘုရား)။

တစ်ခွန်းတည်းနဲ့ အမှန်ကို ပြောတတ်တဲ့ မြတ်စွာဘုရားပါ
... (မှန်ပါ)၊ တစ်ခွန်းကလဲ အမှန်ကို ပြောသလား ...
မမှန်တာကို ပြောသလား ... (မှန်တာကို ပြောပါတယ်)၊ မှန်
တာပြောတာလဲ အကျိုးရှိတာ ပြောသလား၊ အကျိုးမရှိတာ
ပြောသလား ... (အကျိုးရှိတာ ပြောပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် မှန်တာလဲ ပြောပြန်၊ တစ်ခွန်းတည်းလဲ ပြောပြန်၊ ဒီစကား တစ်လုံးတည်းမှာ အရေးကြီးကြောင်းကို သေသေ ချာချာ တစ်ခွန်းနဲ့အမှန် အကျိုးရှိတာကို ပြောနေတာ ... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် သဒ္ဓါယ တရတိ ညူယံ ဆိုတာ ကောင်းကောင်း ကျေနပ်ကြပလား ... (ကျေနပ်ပါပြီဘရား)၊ သဒ္ဓါတရားသာ ကောင်းကြပါစေဆိုတော့ တလွှဲတွေ့မှာ ကောင်းဖို့မလိုပါဘူး၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို လူဖို့၊ ပဖို့၊ ကောင်းဖို့ မလိုပါဘူး၊ ကိုယ့်ဒုက္ခ သိမ်းဖို့ နေရာမှာ ကောင်းဖို့လိုပါတယ် ... (မှန်ပါဘူး)။

နတ်ပြည် ရောက်ရုံလောက်သာ မျှော်ကိုးပြီး ပေးကမ်းလှု။ ဒါန်းနေလို့ရှိရင် အဒီသဒ္ဓါသည်လည်း အကောင်းကြီး မဟုတ် သေးဘူး ... (မှန်ပါ)၊ ဗြဟာပြည် ရောက်ဖို့လောက် ကောင်းနေတဲ့ သဒ္ဓါမျိုးလောက်ဆိုတာ မဟုတ်သေးပါဘူး၊ အပါယ် လေးပါး ဂိတ်ဖို့ရာ သဒ္ဓါကောင်းလိုက်စမ်းပါ၊ ဒီဇီဌဗြတ်ဖို့ရာ သဒ္ဓါကောင်းလိုက်စမ်းပါ ... (မှန်ပါ)။

ဘာဟောပါလိမ့် ... (အပါယ်လေးပါး၊ ဂိတ်ဖို့ရာ သဒ္ဓါ ကောင်းဖို့ ဟောပါတယ်ဘူး)၊ နတ်ပြည်ရောက်သွားလ တော်တော်ကြာ အပါယ် ခုန်ချုပြည်းမယ်ဆိုတော့ ဒကာသစ် အလကားပါ ... (မှန်ပါ)၊ ဗြဟာပြည် ရောက်ပါလိမ့်မယ် ရောက်ပြီး အပါယ် ပြန်ဆင်းရလိမ့်းမယ်ဆိုတော့ ကောင်း

တာမှ မဟုတ်သေးဘဲ (မှန်ပါ)၊ ဒါကြောင့် အဲဒီသဒ္ဓါတ္ထ
အသာ ချိတ်ထားပြီး သကာလ အပါယ်လေးပါး တံခါးဂိတ်ဖို့
သဒ္ဓါကောင်းပြီး သုံးကြစမ်းပါဆိုတာ တိုက်တွန်းရပြန်တယ်
(မှန်ပါ)၊ * မတိုက်တွန်းဘူး လား၊ (တိုက်တွန်းသင့်ပါတယ်)
သရောပါကြပလား ... (ပါပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တရားတစ်ပွဲလုံး အခုနာရီ သုံးမတ်ရှိသွားပြီ၊ ဒကာ
-ဒကာမတို့၊ ဘယ်နှစ်လုံး ဟောပါလိမ့်၊ (တစ်လုံးတည်းပါ
ဘုရား)၊ တစ်လုံးတည်းမှာ ဘုရားက တစ်ခွန်းတည်း သုံး
တယ်၊ အကျိုးရှိတာ သုံးတယ်၊ အမှန်ကိုသုံးတယ် ... (မှန်
ပါဘုရား)။

အ ... တစ်ခွန်းတည်းနဲ့၊ အမှန်အကျိုးရှိတာကို သုံးတော့
သဒ္ဓါ ကောင်းလို့ရှိရင်ဖြင့် အောက်သံသရာကို ခင်ဗျားတို့
လွန်မြောက်နိုင်ပါတယ် (မှန်ပါ)၊ သဒ္ဓါကောင်းလို့ရှိရင်
(အောက်သံသရာကို ခင်ဗျားတို့ လွန်မြောက်နိုင်ပါတယ်)။

* ကမ္မဖလ သဒ္ဓါ အရင်းခံမျှဖြင့် ကမ္မသုကတ သမ္မာဒီဇို့၊ ရျာနှ
သမ္မာဒီဇို့နဲ့ ရှိကြသဖြင့် ရတနတ္ထယ သဒ္ဓါအရင်းခံပြီး
ဂိပသုနာ သမ္မာဒီဇို့၊ မရှု သမ္မာဒီဇို့၊ ဖလ သမ္မာဒီဇို့ ထိအောင်
သွားပါဟု ဆိုလိုသည်။

တယ်လဲအဖိုးတန်ပါကလား (အဖိုးတန်ပါတယ်)၊ ဘရားတစ်
ခုတစ်ဆူ ပွင့်တော်မူမှ ဒီစကား တစ်လုံးတစ်လုံး ကလေး
အဖိုးတန်ပြီး ထွက်ထွက်၊ ထွက်ထွက်လာတယ်နော် ...
(မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့ ဗလစ်ဗလစ်နဲ့ ဈေးထဲပြောနေတဲ့ အသွားတွေက
အလုံး တစ်ရာပြောလို့ တစ်လုံးမှ အသုံးချစရာ မပါတာတွေ
ရှိသေး၊ မရှိဘူးလား (ရှိပါတယ်ဘုရား)၊ ကျွန်းမာပါရဲ့လား၊
မမြင်ရတာကြာပြီ၊ မျှော်ရတာလဲကြာပြီ၊ ငယ်ငယ်တုန်းကဟာ
တွေ ကျူပ်တို့အောက်မေ့တိုင်း အိပ်ရာဝင်ရင် ခင်ဗျားပဲ
သတိရနေတယ်၊ အပိုချည်းပဲ၊ ဘာမှုမဟုတ်ဘူး၊ ဒီဉာဏ်တွေ
(မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဘရားက တစ်လုံးတည်းနဲ့ ဒီအသုံးမျိုး ဟုတ်ပါရဲ့လား ...
(မဟုတ်ပါဘုရား)၊ တစ်ခွန်းတည်းနဲ့ ပြောတယ်၊ မှန်တာကို
ပြောတယ်၊ အကျိုးရှိတာကိုပြောတယ် (မှန်ပါ)၊ ခင်ဗျားတို့
ကတော့ အခွန်းတစ်ရာပြောလဲ မှန်တဲ့တစ်လုံးပါနဲ့ အတော်
လယ်ဦးတယ် (မှန်ပါ)၊ အကျိုးဆိုတာတော့ မတွက်နဲ့တော့၊
လုံးဝမလာ ... (မှန်ပါ)၊ ဘယ်လောက် ဆိုးနေသံတုံး ... (ဆိုး
ပါတယ်ဘုရား)၊ ရှင်းပလား ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့ရှင်း လက်ခုပ်တီးသေးတယ်၊ သူက
အပြောအဆို ကောင်းကယ်လို့များ လက်ခုပ် တီးသေးတယ်
ဟိုလူက နောက်ဆိုရင် ဒီထက်ဘဝင်မြင့်တော့မှာပဲ၊ ဘေးက

ဒါလောက်လက်ချုပ်တီးရင် (မှန်ပါ), မဆိုးစွားဘူးလား ...
(ဆိုးစွားပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဘုရားကို အတူနိုင်း ကောင်းတယ်ဆိုတာ ပေါ်
လာပလား (ပေါ်လာပါပြီ), ဘုရားက ဘယ်နှစ်ခွန်း သုံးသတုံး
(တစ်ခွန်းပဲ သုံးပါတယ်), အကျိုးရှိ-မရှိကော ... (ရှိပါတယ်),
အကျိုးရှိတာကို တစ်လုံးတည်း သုံးလိုက်တယ် ... (မှန်ပါ),
သဘောကျေပလား (ကျေပါပြီ), မှားသလား-မှန်သလား ... (မှန်
ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တစ်ခွန်းတည်း သုံးပြီးသကာလ မှန်တာကို
အဓိကထားပြီး အကျိုးရှိတာလို့ သုံးလိုက်ပါတယ် ...
(မှန်ပါ), စကားများရဲ့လား (မများပါဘုရား), ကဲ ... ဒါဖြင့်
ဒကာကြွယ်ရေ သခြား တရတိ ပြယံ၊ ဆိုတော့ သခြား
တစ်လုံး ကောင်းကောင်း ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ဒီယောကို တွေ
အလုံးစုအကုန် အားထုတ်ကြမယ်ဆိုရင် သောတာပတ္တိမင်
မူချရနိုင်ပါတယ်လို့ ဒီတရားမှာသုံးပါ (မှန်ပါ), ရှင်းပလား ...
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

နောက်စကားတစ်လုံးက အာဇာဝကပဲ ဟောလိုက်ပါတယ်
“အပွဲမာဒေန အဣ္ဗာဝံ” အပွဲမာဒေန=သတိတရားဖြင့်, ဟောဒါ
ကျတော့ သတိကိုလက်ကိုင်ထားပြီး ... (မှန်ပါ), အဣ္ဗာဝံ=
အပြင်ကျယ်စွာ သံသရာပင်လယ်ကြီးကို, တရတိ လွန်မြောက်
နိုင်ပါ၏ ... (မှန်ပါ), သတိကလေး တစ်လုံးကို မင်းတို့

သုံးလိုက်မယ် ဆိုလိုရှိရင် ခုန်ကတော့ ဒီပြောယ် တစ်ခုတည်း
ပြုခဲ့တယ်၊ အခုတော့ ပြုယေးပါးမှ အကုန်လွန်မြောက်နိုင်
တယ်တဲ့ ... (မှန်ပါ)။

ဒကာ-ဒကာမတို့ သတိတစ်လုံး သုံးလိုက်ပြန်တော့ ...
(ပြုယေးပါးမှ လွန်မြောက်နိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ခုန်က သွေ့ပါတက် သူကကြီးသပေါ့၊ မကြီးဘူးလား ...
(ကြီးပါတယ်ဘုရား)၊ သတိကလေးတစ်လုံး သုံးလိုက်မယ်ဆို
ရင် ပြုယေးပါးမှ လွန်မြောက်နိုင်တယ် ဆိုတဲ့ဥဇ္ဈာ ကျေ
န်ပလား (ကျေန်ပါပြီဘုရား)။

သို့သော် အကျယ်တဝ် ချေးထွင်ပြီးသကာလ ဆရာ
ဘုန်းကြီး ပြောပါဉိုးမယ်၊ သတိကလေး တစ်လုံးကို သုံးလိုက်
လိုရှိရင် ပြုယေးပါးမှ လွန်မြောက်နိုင်တယ်ဆိုတော့ ဒကာ
-ဒကာမတို့ “ကြံခံမော်ညံး အာသ ဝက္ခယံ ဝဟံဟောတု”
အာသဝေါတရား ကုန်ရပါလို၏လို့ ခင်ဗျားတို့ မဆိုကြဘူး
လား ... (ဆိုပါတယ်)၊ အဲဒီအာသဝေါမှ လေးပါးစလုံး ကုန်ပါ
တယ် ... (မှန်ပါ)။

သတိတစ်လုံး လက်ကိုင်ထားရင် ... (အာသဝေါတရား
လေးပါးစလုံး ကုန်ပါတယ်)၊ ဒကာကြွယ် သိပ်အဖိုးတန်ပါ
ကလား ... (မှန်ပါ)၊ ဒါကြောင့် ဒကာ-ဒကာမတွေ ဘယ်စိတ်
ပေါ်လာလာ ခင်ဗျားဟို သတိထားပေးစမ်း ... (မှန်ပါ)၊
ဟောဒါ အိပ်ချင်တဲ့စိတ် ပေါ်လာပြီ၊ ဟော ... ကျင်ကြီးစွန်းချင်

တဲ့မိတ်၊ ဟော ... ကျင်ငယ်စွန့်ချင်တဲ့မိတ် ပေါ်ပြီ၊ ဟော ... ဒါကလေးက ပျက်သွားပြီ၊ ပျက်သွားပြီလို့ သတိထားလိုက်တော့ မသိပော့လား ... (သိပါတယ်ဘရား)။

သိလိုက်တဲ့အဓိကျလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဟော ... သူခင်ဗုဏ္ဍာ ပေါ်လာပြီ၊ ဒက္ခေါ်ခုံနာ ပေါ်လာပြီ၊ ဥပော် ခေါ်ခုံနာ ပေါ်လာပြီလို့ သတိထားတော့ မသိဘူးလား ... (သိပါတယ်)၊ သိတော့ အပျက်ကလေးတွေကို မတွေ့ရဘူးလား ... (တွေ့ပါတယ်)၊ ပေါ်တာသိရင် ပျက်တာတွေ့တာကိုးယူ... (မှန်ပါ)၊ မီးထွန်းထာတွေ့လို့ရှိရင် မီးဌီမီးတာ ခင်ဗျားတို့ တွေ့ရမယ်၊ စောင့်ကြည့်ပါ ... (မှန်ပါ)။

မီးထွန်းထာတွေ့ရင် စောင့်ကြည့်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဘယ်နှယ်တုံး (မီးဌီမီးတာ တွေ့ရပါမယ်)၊ ဒါဖြင့် ပေါ်တာတွေ့မယ်၊ ပျက်တာကော ... (တွေ့ရပါမယ်ဘရား)၊ အဲ ... သတိကလေးနဲ့သာ စောင့်နေစမ်းပါနော် ... (မှန်ပါ)၊ ဘယ်စိတ် ပေါ်ပေါ် သတိကလေးနဲ့သာ စောင့်နေလို့ရှိရင် ဒကာ-ဒကာမတို့ လောဘစိတ်ကလေး လာတယ်ဆိုရင် လောဘစိတ်ကလေး စောင့်ကြည့်စမ်း၊ ဒကာသစ် ... (မှန်ပါ)၊ အပျက်ကလေး မပျက်ပော့လား ... (ပျက်ပါ တယ်ဘရား)။

လောဘစိတ်ကလေး ပျက်သွားတော့ လောဘတော့၊ သူပျက်သွားပေါ့၊ ပျက်တာ ကျူပ်ဟို့ကသိတဲ့မင်္ဂလာကနောက်ကလိုက်မလာဘူးလား ... (လာပါတယ်)၊ လာတော့ကာ မှပါဒါနဲ့

လာသေးသလား ... (မလာပါဘုရား)၊ ဟော ... ကာမောယ
တွေ လွှတ်သွားပြီ ... (မှန်ပါ?)။

ကဲ ... ဒါဖြင့် ကာမောသဝံ လွှတ်သွားပြီ၊ အပွဲမောဒေန ·
အဏ္ဍာဝံတဲ့ သတိတရားကလေး ထားလိုရှင် အပြင်ကျယ်စွာ
သံသရာကြီးကိုဆိုရင် ဉာယ ပင်လယ်ကြီး လွန်မြောက်နိုင်
တယ်ဆိုသဖြင့် အခု ကာမောယ ပင်လယ်ကြီးဟာ လွန်
မြောက်သွားတာပဲ ... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား ... (ကျပါ
ပြီဘုရား)။

ကိုင်း ... ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးမှာ ရုပ်ဘက်ကနေပြီး ဉာည့်
လိုက်ပြန်တော့လဲ ဖြစ်တာနဲ့ ပျက်တာပဲ တွေ့တာပဲ ဆိုတော့
ဘယ်ဘဝလိုချင်သေးသတဲး ... (မလိုချင်ပါဘုရား)၊ ဟာ ...
ဒါဖြင့် ဘဝလိုချင်တဲ့၊ ဘဝေါယ သံသရာကြီးကော မဂ်က
ဖျက်ချလိုက်တာ၊ ဘဝသံသရာကြီးထဲ လည်စရာ ရှိသေးရဲ
လား ... (မရှိပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် သတိတစ်လုံးကို စိတ်မှာထားထား၊ ဝေဒနာပေါ်
မှာထားထား၊ ရုပ်ပေါ်မှာထားထား၊ ဒကာ-ဒကာမတို့ ဒီခန္ဓာ
မျိုး၊ ဘယ်ဟာမှ မလိုချင်တော့ဘူးဆိုတော့ ဘယ်ဘဝလိုချင်
သေးသတဲး ... (ဘယ်ဘဝမှ မလိုချင်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘယ်ဘဝမှ မလိုချင်တော့ ကာမဘုရားရော ... (မလို
ချင်ပါဘုရား)၊ ရူပဘုရား၊ အရူပဘုရားရော ... (မလိုချင်ပါဘုရား)။

အပါယ်သံသရာ ကြီးရော ... (မလိုချင်ပါဘုရား); မလိုချင်တာ
တွေ အကုန်ပါမသွားဘူးလား ... (ပါသွားပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီကာမောယ်-ဘဝါယ်၊ ဒီဇွဲယ်၊ အဝိဇ္ဇာယ်
ဆိတဲ့ ဉာဏ်လေးပါးစလုံးကို ဒကာ-ဒကာမတွေ သတိ
တစ်လုံးထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ လေးခုစလုံးကို လွန်မြောက်နိုင်
တယ် ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘယ်တရားပေါ်လာလာ ခင်ဗျားတို့၊ သတိကလေး
ထားနော် ... (မှန်ပါ။), သတိပဋိဘန် ဆိတဲ့အတိုင်း ပညာက
နောက်ကအလိုလို လိုက်လာတယ် (မှန်ပါ။), သဘောကျပ်လား
... (ကျပါပြီဘုရား)။

သတိကလေး ထားလိုက်ရင် ... (ပညာက အလိုလိုလိုက်
ပါတယ် ဘုရား)။

ပညာနောက်က အလိုလိုလိုက်လာတော့ ဒကာ-ဒကာမတွေ
သိတဲ့အတိုင်း ဘယ်စိတ်ပေါ်လာလာ သတိကလေး ထားလိုက်
တဲ့ အခါကျတော့ သတိက ရှေ့က ဒါကလေး ကြည့်စမ်းလို့
သတိက လက်ညီး ညွှန်ပြပါတယ် (မှန်ပါ။), ပညာနောက်က
သွားကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဖြစ်တာနဲ့ ပျက်တာ
သွားတွေ့တယ် ... (မှန်ပါ။), သတိက သတိထား ဖော်တော့
ရပါတယ်၊ ဖြစ်ပျက်ကျတော့ ပညာကတွေ့တယ် ... (မှန်ပါ။
ဘုရား)။

သတိကတော့ ဟောဒါကလေး ကြည့်ပါလို့ လက်ညီးထိုး
ပြပေါ်ရာ ... (မှန်ပါ)၊ တစ်နေရာသို့ ခင်ဗျားတို့ မရောက်ဖူး
တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရောက်ဖူးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ဟောဒါကလေး သတိ
ထားစမ်းပါ၊ ဒီဟာကလေး သတိထားစမ်းပါလို့ မဖြောကြဘူး
လား (ပြောပါတယ်)၊ နောက်က ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ သတိထား
တော့ ချောတယ်၊ လူတယ်၊ အရှပ်ဆိုးတယ်၊ ပျက်စီးနေတယ်၊
ဟောင်း နွမ်းနေတယ်လို့ မသိဘူးလား ... (သိပါတယ်ဘုရား)၊
အဲ ... ရှေ့ကသွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ သတိနဲ့တူတယ်၊ နောက်
စိစစ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ ပညာနဲ့တူတယ် ... (မှန်ပါဘုရား)။

သတိကလေး ရှေ့ထားလို့ရှိရင်လဲ ပညာတရား နောက်
လိုက်လာတဲ့ အတွက် သတိက ခေါင်းဆောင် ဖြစ်နေလေသော
ကြောင့် သတိတရားနဲ့ ဘယ်စိတ်ပေါ်ပေါ် သတိထားလို့ရှိရင်
ပညာက ဖြစ်ပျက်ချည်းတွေ့မှာပဲ ... (မှန်ပါ)၊ မတွေ့ပေဘူး
လား ... (တွေ့ပါတယ်ဘုရား)၊ အဲဒီလို့ တွေ့လိုက်တဲ့ အခါ
ကျလို့ရှိရင် ဖြင့် အသဝေါတရား လေးပါး ကုန်နိုင်ပါတယ်
... (မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ့်နှယ်တဲ့ ... (အသဝေါတရားလေးပါး ကုန်ပါတယ်
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ-ဒကာမတို့ ဘယ်အခါမှ ငါတို့ သတိလှတ်
ပြီးမနေဘူး၊ ဘယ်စိတ်ပေါ်လာလာ ပေါ်ပြီလို့ သတိထားလို့
ရှိရင် ပညာက နောက်က စစ်ဆေးတဲ့ သဘောနဲ့ မလိုက်ပေဘူး

လား (လိုက်ပါတယ်)၊ အဲ ... သတိက ရှုထား၊ ပညာက
ဘဲဆေးလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ သတိက ပေါ်တာသိ၊ ပညာက
အနိစ္စသိ (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။

သတိကတော့ ပေါ်တာပဲ သတိထားမိတယ် (မှန်ပါ)၊
ပညာက ဘယ်လိုသိပါလိမ့် (အနိစ္စသိပါတယ်ဘုရား)၊ အနိစ္စ
ဆိုတဲ့ ဖြစ်ပျက်တွေ မသိပေဘူးလား (သိပါတယ်)၊ အဲဒီကဲ့သို့
သိတဲ့အခါကျလို့ ရှိရင်ဖြင့် သတိခေါင်းဆောင်လို့ သိတာပါပဲ
(မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ်လိုကြောင့် သိတာပါလိမ့် (သတိခေါင်းဆောင်လို့
သိတာပါဘုရား)၊ သတိခေါင်းဆောင်လို့ သိတာ ဖြစ်နေသော
ကြောင့် သတိပဋိဘန်လို့ မဟောဘူးလား (ဟောပါတယ်)၊
သဘောကျပလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် သတိတစ်လုံးကို ခင်ဗျားတို့ သုံးကြလို့ ရှိရင်လဲတဲ့
... ဒကာ-ဒကာမတို့ ဉာဏ် လေးပါးစလုံး လွှတ်နိုင်ပါတယ်
ဆိုတော့ သုံးဆယ့်တစ်သုံးကို မလည်တော့ပါဘူးပြောလိုက်တာ
... (မှန်ပါဘုရား)။

သုံးဆယ့်တစ်သုံးကို ... (မလည်တော့ပါဘုရား)။

ပါဋ္ဌာတော်က အပွဲမာဒေါ အက္မာဝံ၊ အပွဲမာဒေါ=မမေ့
မလျော့ သတိထားခြင်းဖြင့်၊ အက္မာဝံ=အပြင်ကျယ်စွာ သံသရာ
ပင်လယ်ကြီးကိုဆိုတော့ ဘယ်ပင်လယ် ကျော်သေးသတုံး (မ
ကျော်ပါဘုရား)၊ တရတိ - ကူးမြောက်နိုင်၏ ဆိုတော့ ဉာဏ်

လေးပါး သံသရာကြီးထဲမှလည်း အကုန်လွန်မြောက်နိုပ္ပာယ
ဆိုသဖြင့် ဘယ်စိတ်ပေါ်လာလာ သတိထားပြီး ပညာနဲ့ ရူပေး
ပါ ... (မှန်ပါ)၊ သတိထားပြီး ပညာနဲ့ ရူပေးလိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့်
ခင်ဗျားတို့ ကာမသုလဲ လည်စရာ ရှိသေးသလား
(မရှိပါဘုရား)၊ ရူပသု, အရူပသုရော ... (လည်စရာမရှိပါ
ဘုရား)၊ သြော် ... ဒီလို လည်စရာ မရှိတာ ဘယ်သူ
ခေါင်းဆောင်လို့ပါလိမ့်မတုး ... (သတိခေါင်းဆောင်လို့ပါ)၊
သတိခေါင်းဆောင်လို့ဆိတာ ပေါ်ပလား (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက အာဇာဝက^၁
ဟောလိုက် တာက အပွဲမာဒေန၊ အဏ္ဍာဝံ၊ ဆိုတဲ့အတိုင်း အပွဲမာ
ဒေန-ဖြစ်ပျက်ကို သတိထားသဖြင့် ပေါ်တဲ့စိတ်ကို သတိထား
သဖြင့်လည်း၊ အဏ္ဍာဝံ-အပြင်ကျယ်စွာ သံသရာ ပံ့လယ်ကြီး
ကို၊ တရတိ-ကူးမြောက်နိုင်၏ ... (မှန်ပါဘုရား)၊ သဘောကျ
ပလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ-ဒကာမတို့သည်၊ သြော် ... သတိတရားဟာ
... ဘယ်တော့မှ ပိုတယ်လို့မရှိဘူး၊ လိုတယ်သာ ရှိနေတယ်
ဆိုပြီး သတိထားပြီး သကာလ မိမိခန္ဓာကိုယ်ထဲ ပေါ်လာသမျှ
ကို ပညာနဲ့ ဖြစ်ပျက်ရှုပါ ... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီသတိထားပြီး ပညာနဲ့ ဖြစ်ပျက်တွေ ရှုလိုက်ပြီ
ဆိုမှဖြင့် အပြင်ကျယ်စွာ သံသရာပင်လယ်ကြီးကို ဘယ်တော့

မဆို ကျူပ်တို့မြှုပ်တာ၊ မျောတာနဲ့သာ အချိန်ကုန် ခဲ့ရပါတယ်၊ ဘယ်အခါကာလမှ ပင်လယ်နဲ့ ကျူပ်တို့သည် ကင်းပြီးနေခဲ့ရတဲ့အခါမရှိဘူး ... (မှန်ပါဘုရား)၊ ကာမသုကလ ကာမ ပင်လယ်ထဲ မျောနေပါတယ်၊ ရူပသုရော (ရူပသုပင်လယ်ထဲ မျောနေပါတယ်)၊ အရူပသု သွားပြန်တော့ကော (အရူပ သုပင်လယ်ထဲ မျောနေပါတယ်)၊ ဘယ်ပင်လယ်မဆို ကျူပ် တို့မျောတာနဲ့၊ မြှုပ်တာနဲ့ အချိန်ကုန်ခဲ့တာ၊ ဘယ်တော့မှ လွန်မြောက်သွားခဲ့တယ်လို့ ရှိခဲ့ရဲ့လား ... (မရှိခဲ့ပါဘုရား)၊ အဲဒါ သတိပဋိဘုန် ကင်းခဲ့လို့ဆိုတာကော ရိပ်မိပလား ... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ-ဒကာမတို့ အခုပြောတဲ့ ပါ၌တော်အတိုင်း အပွဲမာဒေန အူးစွာ ဆိုတဲ့အတိုင်း အပွဲမာဒေန-ဖြစ်ပေါ်တဲ့ တရားကို သတိထားသဖြင့်၊ အူးစွာ-အပြင်ကျယ်စွာ သံသရာ ပင်လယ်ကြီးကို၊ တရာတိ-လွန်မြောက် နိုင်ပါ၏လို့ သေသေ ချာချာ ဟောတယ် ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် တရားနိဂုံးချုပ်ကြစိုး၊ သဒ္ဓါတရားနဲ့တုန်းကတော့ အပါယ် သံသရာကြီး လွန်မြောက်ခဲ့တယ်၊ သတိတရားနဲ့ ကျတော့ အပါယ်သံသရာရော၊ အထက်သံသရာရော လွန် မြောက်တယ် ... (မှန်ပါ)၊ ဒါဖြင့် ... သဒ္ဓါ, သတိ နှစ်ခုကို ခင်ဗျားတို့ အရေးတကြီး သုံးရလိမ့်မယ် ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘုရားဟောတာ ယုံကြည်၊ ဆရာသမားပြောတာ
ယုံကြည်ပြီး သက္ကလ လှတိုင်းစောင့်ကြည့်ပါ ... (မှန်ပါ!)၊
သတိထားစောင့်ကြည့်လို့ ရှိရင်ဖြင့် အောက်သံသရာရော
ကြုံးတဲ့သံသရာတွေရော အလုံးစုံ အကုန် လွန်မြောက်ပြီး
သက္ကလ ခင်ဗျားတို့သည် ဉှိမှာဘယ်ကမ်း တည်းဟူသော
ပင်လယ်မှ ဘေးဥပုဒ်ရှိသော ဉှိမှာဘက်ကမ်းမှ၊ ဟိုမှာ
ဘက်ကမ်း တည်းဟူသော ဘေးကင်းရာသို့ ခင်ဗျားတို့ သဒ္ဓါ,
သတိနဲ့ပဲ ကူးမြောက်ပြီးသက္ကလ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ပါလိမ့်
မယ်ဆိုတာ ဒီတရားနှစ်ခု လက်ကိုင်ထားရလိမ့်မယ် ... (မှန်
ပါ!)၊ ယုံကြည်ကြပလား ... (ယုံကြည်ပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း ... ယနေ့ ဒီတွင် တော်ကြော်းစို့။

သာဓာ...သာဓာ... သာဓာ။